

**בית משפט לענייני משפחה באשדוד
בדלתיים סגורות**

תמ"ש 6645-05-17 פלוגית נ' פלוגית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא רותם קודלר עיאש

תמ"ש 6645-05-17

פלוגי

תובע

ע"י ב"כ עו"ד לורית גרון גלבווע ועו"ד שני זכר-גבאי

נ ג ד

1. פלוגית

נתבעות

ע"י ב"כ עו"ד איילת מצויינים

2. אלמונית

ע"י ב"כ עו"ד אהוד ויניצקי

תמ"ש 22156-10-17

(תביעה שכנגד)

פלוגית

תובעת

ע"י ב"כ עו"ד איילת מצויינים

נ ג ד

פלוגי

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

נתבע

ע"י ב"כ עו"ד לורית גלבוע ועו"ד שני זכר-גבאי

פסק דין

ההליכים

1. פסק דין זה יסיים את ההליכים בשני התיקים שבכותרת שעניינם תביעות נזיקיות, תביעה ותביעה שכנגד.

2. **התביעה העיקרית - תביעה כספית על סך 450,000 ₪ בתמ"ש 6645-05-17**, הוגשה ע"י מר פלוני (להלן: "**האב**") כנגד הנתבעות: הגב' פלונית - בת זוגו לשעבר (להלן: "**האם**") ואמה, הגב' אלמונית (להלן: "**הסבתא**"), בגין נזקים ממוניים ולבר ממוניים שנגרמו לו לטענתו בעטיין של הנתבעות אשר לא בחלו בשום אמצעי על מנת להרחיקן מחיי ילדיו, אגב הגשת תלונות סרק חמורות כנגדו למשטרת ישראל, בגין האשמות קשות ביותר של פגיעה מינית לכאורה בבתו הקטינה ותקיפת בנו הקטין, פגיעות שלטענתו לא היו ולא נבראו.

3. האב טען כי האם מערבת את הקטינים בסכסוך בין הצדדים, עד כדי הזדהות טוטאלית עמה, שוטפת את מוחם ומחדירה בהם פחדים שהוא מעונין לכאורה למכור את ביתם ולהשליכם לרחוב בלא קורת גג ובהתנהלותה גרמה להחרפת הנתק בינו לבין ילדיו, לתופעת ניכור הורי חמורה והכפשת שמו של התובע ברשויות, במסגרת החינוך של הקטינים ובקרב משפחה וחברים ופגיעה בשמו הטוב ובכבודו.

4. האב פרט בפרק ד' לתביעה העיקרית חמישה ראשי נזק כדלקמן:
ראש נזק ראשון (פרק ד' 1 לכתב התביעה): תלונות סרק במשטרה - בפרט התלונה בגין מעשה מגונה בקטינה ע"י אביה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

ראש נזק שני (פרק ד' 2 לכתב התביעה): הכשלתו במזיד של הליך קבלת האזרחות הXXX.

ראש נזק שלישי (פרק ד' 3 לכתב התביעה): פגיעה בשם הטוב ופרסום "לשון הרע".

ראש נזק רביעי (פרק ד' 4 לכתב התביעה): התנהלות קלוקלת של האם בהליכים משפטיים

ובלשכת ההוצאה לפועל.

ראש נזק חמישי (פרק ד' 5 לכתב התביעה): ניתוק האב מהקטינים וניהול הליך סרק לחידוש

הקשר.

העילות וראשי הנזק המופנים כלפי הסבתא הם רק אלה המפורטים בפרק ד' 1 לכתב התביעה

ובסעיף 115 לפרק ד' 3 (עדות כוזבת במשטרה).

5. "התביעה שכנגד" - תביעה כספית על סך 346,020 ₪ בתמ"ש 22156-10-17, הוגשה ע"י האם

כנגד האב ובמסגרתה טענה כי הקטינים נדרשים לטיפול פסיכולוגי שוטף על מנת להתמודד עם

הפחדים והחרדות מנת חלקם מהתנהגות אביהם, עד היום נאלצים לחיות בפחד וחשש מפני הבאות

שמא יתפרץ האב לחייהם ו/או יותיר אותם ללא קורת גג ו/או יפגע בדמות היציבה היחידה בחייהם,

אמם.

6. עוד טענה האם כי האב פגע והחריף את מצבה הנפשי שנגרם מתאונת דרכים קשה וכעת היא נאלצת

להתמודד עם מגבלות פיזיות וחרדות נפשיות.

רקע עובדתי

7. האב והאם הם בני זוג לשעבר ולהם שני ילדים משותפים, בת ובן, תאומים כבני 16 שנים (להלן:

"הקטין", "הקטינה").

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1
- 2 8. השבר במערכת היחסים של הוריי הקטינים החל בחודש מרץ 2013 עם מעברו של האב להתגורר
- 3 ביבשת אחרת וכשנה וחצי לאחר מכן נקטה האם בהליכים משפטיים.
- 4
- 5 9. בחודש ספטמבר 2012 האם נפגעה בתאונת דרכים בגינה הוכרה כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי
- 6 בשיעור של 73% ולטענתה נאלצה לצאת לפנסיה מוקדמת עקב אובדן כושר עבודה.
- 7
- 8 10. ביום 9.3.2013 האב עבר להתגורר ביבשת אחרת והוריי הקטינים מאשרים כי השבר במערכת
- 9 היחסים הזוגית החל לאחר המעבר ליבשת אחרת.
- 10
- 11 האב טוען כי מדובר בתוכנית מוסכמת שמטרתה הייתה מציאת משרה בכירה, בטרם הנסיעה נערכה
- 12 מסיבת פרידה בנוכחות בני משפחה וחברים וביציאתו לשדה התעופה לווה ע"י האם, ילדי הצדדים
- 13 ובני משפחה אחרים ומנגד, האם טוענת כי תחילה לא שללה מעבר המשפחה ליבשת אחרת, אך
- 14 לאחר שעברה תאונת דרכים התנגדה לנסיעת האב לאור מצבה הגופני. לטענתה, האב החליט לעזוב
- 15 את המשפחה על דעת עצמו ולרדוף אחר חלומו מבלי ליתן את הדעת לקושי המשפחה הנותרת
- 16 מאחור.
- 17
- 18 11. בחודש דצמבר 2014 האם נקטה בהליכים משפטיים כנגד האב וההליכים שבכותרת מהווים סבב
- 19 שלישי של הליכים משפטיים המתנהלים בין ההורים, כשבכל סבב עוצמת הקונפליקט גוברת מחדש
- 20 וההליך מתנהל בעצימות גבוהה יותר.
- 21
- 22 12. הלכה למעשה מאז חודש יולי 2015 לא מתקיים קשר בין האב לקטינים
- 23 והקטינים מתנגדים לקשר מכל סוג עם אביהם.
- 24

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

13. ביום 7.1.2016 האם הגישה תלונה במשטרה כנגד האב בגין מעשים שיוחסו לו לכאורה בדבר פגיעה מינית בבת הקטינה ואלימות כלפי הבן הקטין. בעקבות תלונת האם, האב נעצר לתקופה מסוימת, נפתחה חקירה משטרתית בגין חשד לביצוע מס' עבירות: תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, תקיפה סתם של קטין ע"י אחראי ומעשה מגונה בקטין וביום 22.6.2016 הוחלט לסגור את התיק הפלילי כנגד האב בנימוק כי "לא נמצאו ראיות מספיקות" להעמדתו לדין.
14. האם טענה לאורך כל ההליכים המשפטיים המתנהלים בין הצדדים כי הגשת התלונה כנגד האב מבוססת על ממצאים שנחשפו בפניה במסגרת אבחונים פרטיים שעברו הקטינים במכון P (להלן: "מכון P"), אצל ד"ר ת' (להלן: "הגב' ת'") ואצל הפסיכולוגית הבכירה הגב' ר' (להלן: "הגב' ר'") ובמהלך טיפול של הקטינה אצל עו"ס הגב' ש' שעבדה במכון P באותה עת (להלן: "הגב' ש'").
- האם הגישה לבית המשפט הודעה ביום 1.2.2016 בתמ"ש 33722-12-14 ובה ציינה בין היתר:
- "המבקשת מתכבדת להודיע לביהמ"ש הנכבד את הממצאים שהובאו לידיעתה במסגרת אבחון הקטינים ואשר הכרחית להחלטות ביהמ"ש הנכבד בתיקים הקשורים להליכים המתנהלים בין הצדדים בענין הקטינים. כדלקמן:
1. ...
2. במסגרת האבחון עלו ממצאים מדאיגים, המידע המובא הינו רגיש וקשה, אך לנוכח הממצאים ולנוכח הוראות הגורמים המטפלים אשר עמדו על האירועים נראה כי אין מנוס אלא לפעול בהתאם להוראות החוק ולדווח על הממצאים שעלו באבחון הקטינים לכל הגורמים הנוגעים בדבר.
3. המבקשת תודיע כי בשיחה עם עובדת סוציאלית גב' ש' ופסיכולוגית אחראית במכון בו התבצע האבחון עלה ממצא לפיו: "הקטינה שרויה בחרדה פוסט טראומטית מאביה על רקע התנהגות כלפיה ובכלל זה פגיעה מינית ויש להגן עליה מפניו (ההדגשה במקור - ר.ק.ע).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 "

...

15. ביוני 2016 האב הגיש תביעה לחידוש הקשר עם ילדיו והתנהל הליך בתמ"ש 46300-06-16

ובמסגרתו בית המשפט נדרש להכריע בין היתר בשאלה: מהם הגורמים לנתק בין האב לקטינים.

א. בקשר להליך בתביעת האב לחידוש הקשר יצוין בתמצית כי בחודש יולי 2016 ההורים הופנו בהסכמה לאבחון במכון שלם לרבות לבחינת הליך טיפולי לצורך חידוש הקשר (להלן: "מכון שלם") ובחודש נובמבר 2016, לאחר שהתקבלה חוות דעת של צוות מומחים ממכון שלם אשר הגיעו למסקנה כי האב הוא הורה כשיר וכי יש לפעול בדחיפות למען חידוש הקשר בינו לבין ילדיו לטובת כל הנוגעים בדבר, הוריתי על חידוש הקשר בין האב לקטינים באופן מידי וללא דיחוי והצדדים והקטינים הופנו להליך טיפולי במכון שלם.

ב. עוד יצוין כי בעקבות התרחשות אירוע חריג מיום 1.2.2017 שבו הקטינים יצאו מחדר הטיפוליים במכון שלם, התקשרו למשטרה, טענו כי מכריחים אותם להיפגש עם אביהם וביקשו שיבואו לקחתם, מכון שלם קבע כי בשלב זה לא ניתן בטווח הקצר להתחיל במפגשים בין האב לקטינים ודה פקטו בחר להשיב את המנדט שקיבל במסגרת המינוי שניתן לו ע"י בית המשפט.

ג. יצוין גם כי מונתה כמומחית מטעם בית המשפט הפסיכיאטרית ד"ר טלי וישנה מ"הבית של טלי" (להלן: "המומחית") אשר נדרשה להגיש חוות דעתה בשאלת הגורם לנתק בין האב לקטינים וככל הניתן לחוות דעתה המקצועית בדבר הגורמים לנתק והאם ניתן לקבוע מהו הגורם לנתק וכן להציע תכנית ובה מתווה טיפולי לחידוש הקשר בין האב לילדיו.

ד. חוות דעת המומחית הוגשה ביום 17.1.2019 והמומחית נחקרה בחקירה נגדית על ידי באת כוח האם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

16. נוכח זאת כי חוות דעת המומחית הוגשה בהליך אחר שהתנהל בין הוריי הקטינים בלבד, מבלי
שהסבתא הייתה צד להליך ומאחר ועילות התביעה הנזיקית וראשי הנזק בתביעת האב המופנים כלפי
הסבתא הם רק אלה שפורטו בפרק ד' 1 (תלונות סרק במשטרה) ובסעיף 115 לפרק ד' 3 (פגיעה
בשם טוב ופרסום "לשון הרע" בעקבות עדות כוזבת במשטרה), לא ניתנה לסבתא רשות לחקור את
המומחית בחקירה נגדית ו/או להפנות "שאלות הבהרה" למומחית במסגרת ההליך שבכותרת (ר'
החלטה מיום 24.3.2019).
- למען הסר ספק, נוכח האופן בו נוסח כתב התביעה, שבו מוזכרת הסבתא גם בהקשרים אחרים
ובחלקים הכלליים של התביעה, ולאור רוחב היריעה של חוות דעת המומחית, באת כוח האב הצהירה
כי בעילות והנזקים כמפורט בפרק ד' 1 וד' 3 (ס' 115) לכתב התביעה, חוות דעת המומחית לא
תהווה ראיה ביחס לאף אחת מהנתבעות, אך אין בכך משום ויתור על השימוש בחוות הדעת
ביחס לעילות תביעה וראשי נזק אחרים המופנים אך ורק כלפי האם, לרבות סעיפים אחרים
המתייחסים ל"לשון הרע".
- (ראה דיון 12.5.2019 שהתקיים בפני כב' השופטת ג' לויין ברמ"ש 5651-04-19).
17. תוצאות ההליך בתביעת האב לחידוש הקשר רלוונטיות לעניין התביעות הנזיקיות שהוגשו ע"י כל
אחד מההורים כנגד משנהו ואדרש להן גם בהמשך פסק דין זה, כאשר מובהר כבר עתה כי פסק הדין
בתמ"ש 46300-06-16 נכתב ונחתם מבחינה כרונולוגית בטרם כתיבת פסק דין זה.
18. אקדים ואומר כבר עתה כי נקבע שטענות האם הן לעניין אלימות כלפי הקטין והן לעניין
פגיעה מינית בקטינה, לא היו אמת!
19. טענות האב
- א. האב טוען כי מדובר במקרה מצער שבו אשתו לשעבר מאסה בו וגרמה אומר בליבה לעשות כל שלא
ידה על מנת להרחיקו מחייה ומחיי ילדיהם המשותפים וככל שנלחם על ילדיו, כך היא הסלימה את
צעדיה כנגדו, בשיתוף פעולה עם אמה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ב. בכתב התביעה פורטו נזקים ממוניים ולבר ממוניים שנגרמו לו לטענת האב, בעקבות תלונה במשטרה
- 2 שהאם הגישה כנגדו בשיתוף פעולה עם הסבתא, פרסום לשון הרע ופגיעה בשמו הטוב וכן נזקים
- 3 נוספים שנגרמו לטענתו, כתוצאה ממעשיה או מחדליה של האם אשר הכשילה אותו במזיד בהליך
- 4 קבלת אזרחות XXX, נקטה בהליכים משפטיים ובהליכי הוצל"פ מתוך נקמה ובחוסר תום לב וכן
- 5 פעלה לניתוק האב מילדיו באופן מניפולטיבי.
- 6 ג. האב טוען כי בניגוד לטענות האם כאילו "ברח" מהארץ והותיר אותה ללא אמצעים כספים, הצדדים
- 7 תכננו את הנסיעה ליבשת אחרת עוד בשנת 2009, אך בשל אילוצים הוא עבר להתגורר שם בגפו
- 8 רק בחודש מרץ 2013 וזאת בתמיכה מלאה של האם, אשר ליוותה אותו לשדה התעופה ביחד עם
- 9 הקטינים.
- 10 ד. לטענת האב, הבקיעים במערכת היחסים בין הצדדים החלו בקיץ 2014, לאחר שובם של האם
- 11 והקטינים מביקורו ביבשת אחרת, אז היא חזרה בה מרצונה להעתיק את מגוריה ליבשת אחרת, הפכה
- 12 את עורה ושמה לה מטרה לנקום בו בכל דרך אפשרית, להרחיק אותו מחייה ולנתק אותו מילדיהם
- 13 המשותפים.
- 14 ה. האב טוען כי גם הפניית הצדדים לאבחון וטיפול במכון שלם לא עצרה את תכניות האם להנציח את
- 15 ניתוק הקשר עם ילדיו. לטענתו, האם טענה כלפי חוץ כי היא "מעוניינת" בחידוש הקשר, אך הלכה
- 16 למעשה לא רק שלא עשתה דבר, אלא החריפה עוד יותר את המצב, כשלא מנעה מהקטינים ליצור
- 17 קשר עם משטרת ישראל והכל על מנת להחריף ולפגוע בו במלוא העוצמה.
- 18 ו. האב מדגיש כי עילות התביעה הנזיקית כבר התגבשו חודשים לפני הגשת התביעה, אלא שלטענתו
- 19 הגשת התביעה במועד מוקדם יותר לבטח הייתה מסכלת כל ניסיון לחדש את הקשר עם הקטינים.
- 20 האב טוען כי היה מוכן לספוג את העלבונות, את הפגיעה הנפשית והכספית אילו היה נרקם קשר חם,
- 21 אוהב ואמיתי בעידודה המלא של האם, אך הדבר לא קרה וככל הנראה גם לא יקרה בתקופה הנראית
- 22 לעין.
- 23 ז. האב טוען כי האם מערבת את הקטינים בסכסוך עד כדי הזדהות טוטאלית עמה ומעבירה להם מסרים
- 24 ישירים כי אביהם פוגע בהם, נטש אותם ומעונין לחטוף אותם. עוד טוען האב כי האם והסבתא החדירו
- 25 בקטינים פחדים כי הוא מעונין לכאורה למכור את ביתם ולהותיר אותם ברחובות ללא קורת גג.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- ח. האב טוען כי בעיצומם של ההליכים המשפטיים, כאשר לא הרפה מילדיו, האם החליטה לעלות מדרגה במסע ניתוק הילדים ממנו וגייסה את אמה להעליל עליו כי פגע מינית בקטינה ונקט באלימות כלפי הקטינים.
- ט. האב טוען כי האם והסבתא עשו שימוש ציני במשטרת ישראל ובמערכת המשפט באמצעות הגשת תלונות סרק ובעיקר הגשת תלונה כוזבת בגין תקיפת הקטינים וביצוע מעשה מגונה בקטינה, כאשר מדובר בהמצאה פרי דמיון.
- י. האב מוסיף וטוען כי העדויות שמסרו האם והסבתא במשטרה אינן עקביות, סותרות זו את זו ומעידות על חוסר אמינות.
- יא. האב מציין כי במועד הגשת התלונה הוא שהה ביבשת אחרת וביקש לדחות דיון שהיה קבוע בהליכים המשפטיים המתנהלים בינו לבין האם, בין היתר על מנת להשלים הליך קבלת אזרחות ביבשת אחרת, אך האם התנגדה ולאור דחיית בקשתו ע"י ביהמ"ש, הוא חבר להגיע לישראל, חרף הסבירות הגבוהה כי יעצר ע"י משטרת ישראל בעקבות תלונת האם וזאת לצורך טיהור שמו והתייצבותו לדיון שנקבע.
- יב. האב מתאר את השתלשלות האירועים, אותם הוא מכנה "קשים וטראומטיים", אשר אירעו ממועד הגעתו לישראל ביום 29.6.2016 וכוללים: מעצר מיד עם הגעתו לשדה התעופה כשהוא אזוק בידיו וברגליו ומובא ברכב משטרתי לתחנת משטרת XXX, שהייה בתא מעצר למשך מספר שעות וחקירה באישון לילה, אז הזדעזע לגלות כי הוא חשוד במספר עבירות, לא רק בתקיפת הילדים אלא גם בביצוע מעשה מגונה בביתו הקטינה.
- יג. האב מציין כי עם סיום חקירתו הובא בפני שופט תורן אשר האריך את מעצרו בחמישה ימים, כאשר בכל ימי המעצר הוא לבוש בדיוק באותם בגדים כפי שהגיע לארץ ללא אפשרות ליצור קשר עם קרובי משפחתו ולעדכן אותם בדבר מקום הימצאו.
- יד. התובע מציין כי ביום 3.4.2016 שוחרר ממעצר בתנאים מגבילים ובין היתר נאסר עליו לעזוב את הארץ למשך 90 יום.
- טו. האב טוען כי הנייר לא יכול להכיל את עצמת עוגמת הנפש שנגרמה לו בשל תלונת השווא, המעצר ו"אות הקלון" שהדביקה לו האם ומציין כי הוא אדם נורמטיבי ללא רבב וללא עבר פלילי, מהנדס

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 המחזיק בתפקיד בכיר בחברה לאבטחת מידע בעלת שם עולמי, מוערך בעבודתו וגם בעיני בני
2 משפחתו.
- 3 טז. האב מציין כי חש בושה וכלימה כאשר נאלץ לשתף את קרוביו ומקום עבודתו בהתרחשויות ומתאר
4 כי חש שהקרקע נשמטת תחת רגליו, שגרת חייו נגדעה וכך גם שלווה נפשו ואיכות חייו והקשר עם
5 משפחתו הקרובה התערער.
- 6 יז. האב מציין כי האם הגישה תלונות סרק נוספות נגדו והתקבלו הודעות בדבר סגירתן מחוסר אשמה.
7 יח. לטענת האב נגרמו לו נזקים ממוניים ולבר ממוניים מכוח חוק איסור לשון הרע, הפרת חובת תום הלב
8 ועוולות מכוח פקודת הנזיקין (עוולת הנגישה, הפרת חובה חקוקה ורשלנות).
- 9
10 יט. **האב עותר לחיוב האם והסבתא ביחד ולחוד בנזקים שנגרמו לו מכוח עוולת פקודת הנזיקין בגין**
11 **כל אחת מתלונות הסרק שהוגשו כנגדו וכן עותר לחיוב בפיצוי בגין חוק לשון הרע, תשכ"ה-**
12 **1965.**
- 13
14 - לטענת האב, הגשת תלונת סרק במשטרה מהווה רשלנות משפטית ומקימה לו זכות לסעד מכוח
15 עוולת הרשלנות. האב מציין כי בנסיבות העניין קיימת חובת זהירות ומושגית וקונקרטית המוטלת
16 על כל אזרח המגיש תלונה במשטרה כנגד אזרח אחר, קל וחומר בין בני משפחה.
- 17 - האב טוען כי האם והסבתא הפרו את חובת הזהירות וברי כי צפו את תוצאות התנהגותן וכי
18 התנהגותן תגרום לנזק. בהתאם להוראות סעיף 11 לפקודת הנזיקין, האב מבקש לחייב אותן ביחד
19 ולחוד בגין הנזקים שנגרמו לו בעטיין.
- 20 - לטענת האב, הגשת התלונה במשטרה נבעה מזדון ובכוונה תחילה להזיק לו ולפיכך עומדת לו
21 עילת תביעה גם מכוח עוולת הנגישה מכוח סעיף 60 לפקודת הנזיקין.
- 22 - האב מציין גם כי התנהגות האם והסבתא מהווה הפרת חובה חקוקה עפ"י סעיף 63 לפקודת
23 הנזיקין. לטענתו הן הפרו את הוראות סעיפים 242-246, 499-500 לחוק העונשין, התשל"ז-
24 1977, את הוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965 וחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
- 25 - האב טוען כי הגשת תלונת סרק בחוסר תום לב רבתי בגין מעשים שלא נעשו מקנה לו זכות לפיצוי
26 כספי מכוח חוק איסור לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 - האב עותר לקבלת פיצוי בגובה 300,000 ₪ בגין נזקים ממוניים ולבר ממוניים שנגרמו לו בעקבות
2 הגשת תלונה במשטרה.
- 3 - האב פרט נזקים ממוניים בגובה 89,440 ₪ בגין שכ"ד למשך 3 חודשי שהות בישראל (אפריל-
4 יוני 2016) והפסד בגין תשלום שכ"ד חנייה בחו"ל, אחסנת מיטלטלין, הפסד עלות כרטיס טיסה
5 שנרכש מבעוד מועד, השעיה מתפקיד והעברה לתפקיד אחר שלא ניתן לקבל בו קידום. התובע
6 מעריך נזקים לבר ממוניים המתייחסים לימי מעצר, עגמת נפש, עלבון ובושה ולטראומה, בגובה
7 210,500 ₪.
- 8
- 9 **כ. האב טוען כי האם והסבתא פגעו בשמו הטוב ופרסמו "לשון הרע".**
- 10 - האב מסביר כי הגשת תלונת סרק במשטרה מהווה לשון הרע, כאשר האם והסבתא השפילו אותו
11 והוציאו דיבתו רעה במספר הזדמנויות כחלק ממסע נקמה ובמטרה לפגוע בו בידועין ובמזיד ועותר
12 לפיצוי בגובה 100,000 ₪ בגין כל אחד מארבע פרסומים כוזבים (סה"כ 400,000 ₪) וזאת מכוח
13 סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע שעניינו "פיצוי בלא הוכחת נזק", על אף שלטענתו הנזק מוכח
14 וברור.
- 15
- 16
- 17
- 18 - האב מתייחס לפרסומים שבוצעו לכאורה ובגין כל אחד מהם זכאי לפיצוי נפרד:
- 19 • מכתב שנכתב לבקשת האם ע"י מכון P (לא נושא תאריך) ובו מגולל סיפור הפגיעה המינית
20 שעברה לכאורה הקטינה ע"י אביה. לטענתו מדובר במכתב מטעה המציג לקורא מצג שגוי.
21 האב טוען כי המכתב הופץ ע"י הנתבעות לכל הפחות לשני גורמים ועותר לחיוב כל אחת
22 מהנתבעות בפיצוי נפרד בגין הפצת האשמות והשימוש במכתב הנ"ל.
- 23 • הכפשת שמו ע"י האם בקרב משפחתו.
- 24 • הגשת תלונת שווא במשטרה ע"י האם ומסירת עדות כוזבת ע"י הסבתא.
- 25 התובע מציין כי עתירתו לפיצוי בגין התלונות במשטרה כבר פורטו בפרק נפרד.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- הכפשת שמו ע"י האם אשר לטענתו הגישה תלונה במשטרה בגין פריצה בלתי חוקית למחשב ושלחה העתק למשרד ההגירה ביבשת האחרת.

כא. האב טוען כי האם הכשילה אותו במזיד בהליך קבלת אזרחות XXX ועותר לקבלת פיצוי בגובה 80,000 ₪.

- לטענתו תנאי לקבלת אזרחות היא קבלת תעודת יושר והעדד רישום פלילי וכן איסור על שהייה מחוץ ליבשת האחרת לתקופה העולה על 90 יום לפני הגשת הבקשה.
- האב טוען כי האם ידעה היטב כי הוא מצוי בהליך קבלת אזרחות XXX ועשתה הכול על מנת לעכב יציאתו מהארץ, למנוע ולחבל בהליך קבלת האזרחות. האב מציין כי במסגרת הליך הסרק הפלילי נאסר עליו לצאת מן הארץ למשך 90 יום ומשחרג מהמגבלה המותרת לשהייה מחוץ ליבשת אחרת על פי תנאי קבלת אזרחות, הוא אינו זכאי לקבלת האזרחות.
- לטענת האב לא רק שנגרמה לו עוגמת נפש רבה כתוצאה מסיכול הליך קבלת האזרחות אלא נפגע גם מטה לחמו, שכן בתחום אבחת המידע בו הוא עוסק, עיקר המשרות בביטחון ובמוסדות ממשלתיים ביבשת אחרת דורשות אזרחות בשל סיווג ביטחוני.

כב. האב טוען כי האם נקטה בהליכים משפטיים ובהליכי הוצל"פ מתוך יתר נקמה ועל מנת לגרום לו נזקים.

- האב טוען כי בסוף שנת 2014 האם הגישה כנגדו בקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ בטענות כוזבות ובחוסר תום לב, בדבר שש לחטיפת ילדיהם המשותפים. לטענתו כלל לא התנהג באופן הכלול להעלות חשד לחטיפתם לא במפורש ולא במשתמע, לא במישרין ולא בעקיפים ואף ילדיו אינם מעוניינים להיות עמו בקשר מכל סוג.
- האב מציין כי נאלץ לגייס ערובה כספית לצורך יציאתו מהארץ ונטל הלוואה מכן דוד, מר פ' בגובה 60,000 ₪, אך בסופו של דבר נתנה החלטה על הפקדת כספים בקופת ביהמ"ש בגובה 40,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 - לטענת האב, לבקשת צו עיכוב יציאה מן הארץ צורף טופס ערבות צד ג' עליו חתמה הסבתא ובו
- 2 התחייבה לפצותו בגין הנזקים שייגרמו לו בגין עיכוב יציאתו מן הארץ. האב מבקש לחייב את
- 3 הנתבעות ביחד ולחוד, בין היתר משום שלטענתו הסבתא מסרה פרטים לא נכונים.
- 4 - האב טוען כי האם פתחה תיק הוצל"פ במסגרתו נקטה בהליכים מבצעיים לרבות עיכוב יציאה
- 5 ועיקול צד ג', על אף שמשלם את דמי המזונות כסדרם. כך לטענתו, האם הגישה ביום 27.6.2016
- 6 בקשה להטלת צו עיקול על זכויותיו בחברת ביטוח "כלל", "הפניקס", "מגדל", ביטוח לאומי
- 7 וחשבון הבנק שלו וכו', כאשר במועד זה חוב המזונות בתיק ההוצאה לפועל עמד על סך 3 ₪
- 8 ביתרה שלילית, שכן יום קודם הוא דאג להעביר 486 ₪ על מנת להסדיר חוב ע"ס 482 ₪.
- 9 - לטענת האב ידוע כי עיקול צד ג' במדיה מגנטית נשלחים באופן אוטומטי לצדדים שלישיים ללא
- 10 צורך בהחלטת רשם ההוצל"פ וכך האם הצליחה לעקל את כל זכויותיו הסוציאליות והכספיות וכן
- 11 סכום מצטבר של 55,000 ₪ בהנהלת בתי המשפט (40,000 ₪ שהופקדו כערובה לביטול צו
- 12 עיכוב יציאה מן הארץ וסכום נוסף בגובה 15,000 ₪) בהנהלת בתי המשפט, בגין חוב שלא קיים,
- 13 או לכל הפחות עומד ע"ס 482 ₪.
- 14 - האב מציין כי הגיש לכבוד רשמת ההוצל"פ בקשה לביטול העיקולים, האם הודתה כי הוא משלם
- 15 מזונות שוטפים ומחצית הוצ' חינוך וכי ממילא הטילה עיקול על חלקו זכויות בדירת המגורים
- 16 ובסופו של יום ביטול העיקול, למעט סכום הערובה שהופקד בקופת ביהמ"ש.
- 17 - האב עותר לפיצוי בגובה 80,000 ₪ בגין ראש נזק זה המשקפים החזר הלוואה לבן דודו (40,000
- 18 ₪) ופיצוי בגין עגמת נפש עקבות הבקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ והבקשה לצו עיקול במסגרת
- 19 הליכי הוצל"פ (20,000 ₪ בגין כל הליך).
- 20
- 21 כג. לטענת האב האם פעלה באופן מניפולטיבי כאשר הציגה כלפי חוץ מצג כאילו מעוניינת בחידוש
- 22 הקשר בין הקטינים לאביהם אלא שבפועל מעולם לא התכוונה לתת יד לחידוש הקשר אלא
- 23 להיפך בהתנהגותה מוכיחה כי תמשיך לעשות הכול כדי להנציח את הנתק בינו לבין ילדיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 - האב טוען כי הליך חידוש הקשר מותנה בשיתוף פעולה מצד האם אשר בכוחה לסייע בהפחתת
2 עצמת החרדה של הקטינים ומציין כי שום פיצוי לא ישקף את עצמת הנזק ועגמת הנפש, הכאב
3 ותחושת האבדן שחש, כאשר האם והסבתא החליטו לנתק אותו מילדיו.
4 - האב עותר לפיצוי בגין נזקים ממוניים ולא ממוניים שנגרמים לו עקב הניתוק מילדיו ומותר לשקול
5 דעת בית המשפט את גובה הפיצוי הכספי אשר לא יפחת מסכום של 50,000 ₪.
6
7 כד. התובע מסכם כי נזקיו מוערכים בסכום משוער של קרוב למיליון שקלים, אך טוען כי מעמיד סכום
8 התביעה לצרכי אגרה ולמען יעילות הדיון על סך 450,000 ₪ בלבד.
9

20. טענות האם

- 11 א. בפתח כתב ההגנה צוין כי מדובר בתביעה טורדנית וקנטרנית, נעדרת כל בסיס ו/או תימוכין, תביעה
12 אשר במהותה אינה אלא ניסיון נואל להמשיך ולפגוע באם ובקרובים לה.
13 ב. האם מציינת כי מדובר בתביעה מיותרת של אב אשר טובת ילדיו ובת זוגו מעולם לא עמדה לנגד
14 עיניו. לטענתה, אף שנמצאו נגדו ראיות לפגיעה מינית בבתו, אף שנשט את ילדיו עם אמם אשר טרם
15 החלימה מתאונת דרכים קשה בעיצומו של שיקום קשה וארוך, אף שלא תמך כלכלית בילדיו ונהג
16 כלפיהם בנוקשות כאילו היו חיילים, במקום לנסות לתקן את העוול שגרם, האב עסוק בלפגוע
17 ולהתנקם במי שנותר לטפל, לדאוג ולחנך את ילדיו.
18 ג. האם טוענת כי מעבר להגשת תביעות האב אינו טורח לעשות דבר לטובת ילדיו, לא פנה לגורמים
19 ו/או למוסדות לימוד ומוסדות רפואיים על מנת להתעדכן במצב הקטינים ולא חזר להתגורר בארץ
20 כדי להוכיח את רצונו בקרבת הקטינים.
21 ד. האם מציינת כי המעשים המיוחסים לה הם תוצאה של אבחנות ופעולות גורמים מקצועיים: מכון P,
22 הגב' ש' והגב' ר', אשר כל אחד בחלקו מצא כי האב ביצע מעשים חורגים של אב בילדיו.
23 ה. עוד מציינת האם כי לאחר שנערכו לקטינים אבחון ובדיקה מקיפה נכתב בחוות הדעת של מכון P:
24 "אני סבורות כי הקטינה שרויה בחרד פוסט-טראומטית מאביה על רקע התנהגותו כלפיה ובכלל זה
25 פגיעה מינית זו ויש להגן עליה מפניו".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1. האם מבהירה כי גם מכון שלם אבחן את הקטינה ומצא ממצאים המעידים כי לא מדובר בתלונת שווא וכך כתב: "עם זאת אין הדבר יכול להפריך את טענות שהקטינה מעלה כנגד אביה ולא ניתן להגיד באופן חד משמעי שאין בעברה טראומה בגוון מיני".
2. האם טוענת כי לא מיהרה לפעול באופן מידי אלא פעלה במשנה זהירות, בקשה לאמת שוב את הממצאים טרם פנתה לדיווח לרשויות וכל "חטאה" כי פעלה בהתאם לממצאים של גורמים מקצועיים להגן על ילדיה.
3. האם טוענת כי פעלה כפי שמחויבת על פי החוק כאשר חלה עליה חובת דיווח ובעניין זה המחוקק לא השאיר זכות בחירה וכל אדם שיש לו יסוד סביר לחשוב שנעברה עבירה חייב לדווח. האם מפנה להוראות סעיף 368 ד' (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
4. האם מדגישה כי פעלה בהתאם להנחיות הגורמים המטפלים ודיווחה לבית לין, שם הוגשה התלונה, רק לאחר שביצעה בדיקה וודאית כי אכן הממצאים מבהירים מעל לכל ספק התרחשות האירועים.
5. לטענת האם, המשטרה חקרה ובדקה, החליטה לעצור את האב ולהעמיק את החקירה. ככל שלאב טענות בדבר הפסדים כספיים, הרי שהם לא מוטלים כלל לפתחה, אלא נגרמו כתוצאה מהחלטת משטרת ישראל והפרקליטות לנקוט בפעולות נגדו, כשאין לאם כל חלק בקבלת החלטות מסוג זה.
6. האם מציינת כי בקשת האב לשנות את עילת הסגירה מ"חוסר ראיות" ל"חוסר אשמה", נדחתה על הסף, כאשר המשטרה מציינת ברחל בתך הקטנה כי בתיק קיימת תשתית ראייתית נגדו, אומנם לא במידה מספיקה לביסוס אישום, אך במידה שאינה מאפשרת את שינוי עילת הסגירה.
7. האם טוענת כי הן מכון שלם, הן פסיכולוג מיחידת הסיוע והן מכון P, כולם הסכימו פה אחד כי התנהגות האב היא זו שהביאה להתדרדרות היחסים בינו לבין הקטינים.
8. האם טוענת כי ככל שנגרם לאב נזק אזי מדובר בנזק כתוצאה מהחלטת הגורמים המטפלים: מאבחנים במכון P, משטרת ישראל וכיוצ"ב.
9. האם מביעה תמיהה גדולה מדוע האב בחר שלא להגיש תביעה נגד מכון P ונגד עו"ס גב' ש' והגב' ר', הרי בסופו של דבר האבחנה של נשות המקצוע היא זו שהובילה להגשת תלונה, חקירה ומעצר האב. האם טוענת כי אם המידע שנמסר לה ע"י נשות הטיפול לא היה נכון, אזי לא מן הנמנע כי תביעת האב תפונה כלפי מכון P בטענה כי לא היו דברים מעולם וכי האבחנה שגויה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- טו. לטענת האם, העדר תביעה כנגד גורמי הטיפול מחזקת את טענתה כי הגשת התביעה כנגדה אינה אלא מסע נקמה. במאמר מוסגר האם מציינת כי בחירת האב מושכלת, שכן במידה וחוות הדעת תתקבל כעובדה, הוא יואשם באלימות מינית ולא יהיה מנוס אלא להכניסו לכלא.
- טז. האם טוענת כי האב נהג להטריד אותה ולייצר אימה ופחד בקרבה ובקרב הקטינים ולא הותיר ברירה בידיה אלא לפנות למשטרה על מנת לגונן על עצמה ועל ילדיה נוכח התנהגות כוחנית, התעמרות ופגיעה מינית כפועל יוצא מאבחנות מקצועיות, כמו גם איומים וחדירה למחשב האישי שלה, תחום התמחותו.
- יז. לטענת האם עשתה כל שלא ידה ליצירת קשר בין האב לבין הקטינים אלא אטימות ליבו וקשיתו עורפו הביאו שוב ושוב לאכזבה של הקטינים ומנעו כל אפשרות לייצר גשר לחידוש הקשר.
- יח. האם טוענת כי האב לא עשה דבר לצמצום הנזק. נהפוך הוא במילותיו רק ליבה את כעס הקטינים כלפיו. הוא לא פנה להדרכה הורית נפרדת על מנת ללמוד להתנהל עם ילדיו, אף שנמצא כי אינו יודע ואינו מסוגל להתנהל מולם.
- יט. האם מכחישה טענת האב כי תחילה הסכימה למהלך של העתקת המגורים ליבשת אחרת וטוענת כי לא הייתה מעוניינת בכך, אך לא הביעה את מורת רוחה ולא מנעה ממנו לערוך את הסידורים הנדרשים, אלא לטענתה, לאחר שעברה תאונת דרכים הביעה התנגדות להעתקת מקום המגורים, אך התנגדותה נפלה לאוזניים ערלות.
- כ. האם מתארת את הנסיעה ליבשת אחרת כנטישת האב את משפחתו בשעת מצוקה, כאשר היא טרם החלימה וזאת על מנת לרדוף אחר חלומו תוך התעלמות מוחלטת ממצב המשפחה.
- כא. האם אינה מכחישה כי ליוותה את האב לשדה התעופה וטוענת כי מדובר בפעולה מתבקשת כמשפחה, על אף שהמהלך נעשה בניגוד לרצונה. לטענתה, הדבר מחזק כי עשתה הכול כדי לשמר את הקשר המשפחתי, על אף שהאב פעל באטימות לב ביחס למצבה.
- כב. האם מפנה לדו"ח מכון שלם מיום 3.11.2016 שם לטענתה צוין בעמ' 43 כי:
"האם אינה מתנגדת לקיום הקשר בין האב לילדים ואף לדבריה תמכה בקשר כזה...".
- מוצאת אני להבהיר כי מיד בהמשך לדברים שצוטטו ע"י האם נכתב בדו"ח כדלקמן:**
- "היא מושקעת בהורות אך נוטה ליצור עם הילדים קשר סימביוטי תוך זיהוי בין הצרכים שלה לצרכי הילדים. עמדתה כלפי האב שלילית וספק עד כמה מוצאת לנכון לשמור על איפוק ולהימנע

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 מביקורת כלפיו בעיני הילדים. סביר להניח כי מהווה עבור הילדים דמות משמעותית ולעמדותיה
- 2 עשויות להיות השפעה מכרעת על עמדותיהם ביחס לאב. חרף הצהרותיה, קיים ספק אם תיתן
- 3 ברכת דרכה לקשר בין האב לילדים ללא נורמליזציה ביחסים ביניהם, כגון בסיוע של תיאום
- 4 הורי".
- 5 כג. האם טוענת כי לא יכלה למנוע את פניית הקטינים למשטרה במהלך המפגש במכון שלם, שכן ידעה
- 6 על הפניה רק בדיעבד, כשהטלפון הועבר לידיה ורק כששאלה מי בצד השני, למדה כי מדובר בשיחה
- 7 עם משטרת ישראל.
- 8 כד. האם מאשרת כי התפרצה בכעס כלפי המטפלים בנוכחות הקטינים ומציינת כי הדבר יכול היה להימנע
- 9 לו הייתה מופעלת מחשבה, אך לטענתה מכון שלם כינס את ההורים והקטינים מבלי להתייעץ ולאבחן
- 10 את המצב ומבלי לאפשר לה לקלוט את המעשה החריג.
- 11 כה. האם טוענת כי האב ניהל שיחה עם הקטינים באמצעות הסקייפ ואיים בפניהם כי "ירשום את הדירה
- 12 על שמם ויוציא את אמם מהבית" וכן טוענת כי הפחד של הקטינים כי אביהם "יחטוף אותם" נוצר
- 13 כתוצאה משיחה שהתנהלה בדיבורית ברכבה ולה היה עד הקטין ונאלץ לשמוע דברי האב.
- 14 כו. האם טוענת כי במסגרת הטיפול אצל הגב' ש' נחשפו פגיעות האב בקטינים ובעקבות גילוי האירועים
- 15 ועוצמת הפגיעה הנפשית, היא הגישה תלונה במשטרה כנגד האב.
- 16 כז. האם מציינת כי מחקירת המשטרה, שכללה בין היתר חקירות של הנתבעות ושל הגב' ש' והילדים,
- 17 נלמד מפורשות כי יש ראיות אך לא מספיקות לביסוס כתב אישום.
- 18 כח. האם מכחישה הטענה בדבר תיאום גרסאות בינה לבין הסבתא וטוענת כי היא שמעה על הפגיעה
- 19 המינית מפי הסבתא והאחרונה שמעה על כך באופן ישיר מפי הקטינה וראתה את המתרחש בעת
- 20 ששמרה על הקטינים.
- 21 כט. לטענת האם, אין לקבל את תביעת האב גם בגין עוולת הנגישה וזאת לאור הסיפא של הוראת סעיף
- 22 60 לפקודת הנזיקין לפיה "...לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות
- 23 מוסמכת שפתחה בהליכים".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1. האם מציינת כי האב פנה למשטרת ישראל בבקשה לשינוי עילת הסגירה, אך בקשתו נדחתה ונקבע כי בתיק קיימת תשתית ראייתית כנגד האב, אך לא במידה המספיקה לביסוס אישום אך במידה שאינה מאפשרת עילת הסגירה ל"חוסר אשמה".
2. לא. האם מבקשת מבית המשפט להורות למשטרת ישראל לחדש את ההליכים כנגד האב לאור חוות דעת ותצהירים שהוגשו מאת אנשי מקצוע שטיפלו בקטינים.
3. לא. האם טוענת כי האב לא הציג ולו ראשית ראיה בגין הוצאות לשון הרע כנגדה ובכל מקרה עומדת לה ולאמה כל הגנה מכוח חוק איסור לשון הרע, לרבות טענת ההגנה "אמת דיברתי" ותום הלב מכוח הוראות סעיפים 14 ו-15 (8) לחוק איסור לשון הרע. לטענתה, האמינה במה שראו עיניה וכך הצהירה בעדותה ויתרה מכך, חוות דעת של מכון P ומכון שלם מחזקות את עדותה.
4. לא. האם טוענת כי האב לא ניתן להיעתר לעתירת האב לחיוב הנתבעות "ביחד ולחוד" מאחר ועומדות להן הגנות מכוח חוק איסור לשון הרע והיה עליו לחלק את סכום התביעה בין ראשי הנזק השונים ולטעון על מי מהנתבעות חל החיוב.
5. לא. האם טוענת כי האב מטעה את בית המשפט ופועל בחוסר תום לב, שכן מעיון במסמכים שצרף עולה כי לאורך כל התקופה, גם בזמן שהייתו במעצר וגם בתקופת עיכוב היציאה מן הארץ, לא פסק לעבוד וקיבל שכר חודשי. לטענת האם, במהלך החודש שבו שהה במעצר שכרו הועלה מסך \$ 52.65 לשעה ל- \$ 54.5 לשעה.
6. לא. ביחס להגשת התלונה בגין חדירה למחשב האם והקטינים, האם מציינת כי הסיכויים להוכחת טענותיה היו קלושים בשים לב לכך שהאב מומחה בינלאומי להבטחת מידע ויכול היה לטשטש עקבותיו, לכן, בסופו של דבר התיק נסגר ללא הגשת כתב אישום כנגדו.
7. לא. האם מכחישה טענות האב ביחס להליך האזרחות וטוענת כי האב לא צרף כל מסמך המעיד על פגיעה בקבלת אזרחות XXX, למעט מסמכים כלליים מהאינטרנט וללא שיוך ספציפי אליו.
8. - לטענת האם, אם וככל שהליך קבלת האזרחות נכשל בשל העילה לסגירת התיק הפלילי, הרי שזה פועל יוצא של החלטת הרשויות שלא מצאו לנכון לשנות את עילת הסגירה.
9. - האם מאשרת כי שלחה לאב מייל ובו איום כי תגיש תלונה כנגדו בגין פריצה בלתי חוקית למחשב שלה, אך לטענתה מדובר באמירה שנעשתה מתוך לחץ ומעולם לא

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 הוציאה את האיום לפועל.
- 2 **לז. ביחס להליכי ההוצל"פ**, האם מבהירה כי הבקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד האב הוגשה
- 3 שעה שהעתיק מגוריו ליבשת אחרת והיה חשש סביר כי לנוכח איומיו ינסה להתחמק מחובותיו.
- 4 - האם מציינת כי בעת שהמשפחה שהתה ביבשת אחרת, האב לקח ממנה את
- 5 הדרכונים ואיים לקחת את הקטינים.
- 6 - האם מציינת כי גם נכון למועד הגשת כתב ההגנה האב שוהה ביבשת אחרת ועל כן לטענתה,
- 7 החשש לאי חזרתו לישראל ואי קיום פס"ד היה ממשי ומציאותי.
- 8 - האם טוענת כי בקשתה לצו עיכוב נבחנה ובית המשפט סבר כי יש מקום למתן הצו. לטענתה,
- 9 בסופו של דבר צו עיכוב יציאה כנגד האב נותר על כנו בהסכמת האב.
- 10 - לטענת האם, פרט להסכם הלוואה בין האב לקרוב משפחה לא צורף מסמך המעיד כי סכום
- 11 ההלוואה אכן הועבר לידי האב. למשל לא צורפו שטר חוב או תדפיס חשבון בנק.
- 12 - האם טוענת כי הסבתא חתמה על כתב ערבות בהוצל"פ לצורך הוצאה צו עיכוב יציאה מן
- 13 הארץ כנגד האב וכלל שיש לו טענות בגין חתימת המסמך, עליו לפעול במסגרת רשות
- 14 האכיפה והגביה.
- 15 - ביחס לחוב המזונות בתיק ההוצאה לפועל האם טוענת כי העניין התברר בלשכת ההוצאה
- 16 לפועל. האם מבהירה כי דין פרוטה כדין מאה וטוענת כי האב עשה דין עצמי ובחר לא
- 17 לשלם תשלומים המהווים חלק ממזונות הקטינים. לטענתה, אילו היה מדובר בהליך סרק,
- 18 ברי כי לשכת ההוצאה לפועל הייתה נדרשת לכך ומחייבת את האם בהוצאות.
- 19
- 20 **טענות הסבתא** 21.
- 21 א. הסבתא מכחישה טענות האב, מכחישה כי נגרמו לו נזקים ומכחישה כל אחריות לנזקים, ככל
- 22 שנגרם לאב נזק כלשהו. הסבתא טוענת כי פעלה על פי חובת הדיווח ומסרה עדות במשטרה על
- 23 פי מה שראתה ושמעה מפי הקטינה וכן עדותה נסמכת גם על חוות דעת של שני מומחים ממכונים
- 24 שונים שאינם תלויים זה בזה. לטענת הסבתא, אלימות ופגיעה מינית מאובחנת בחוות דעת מכון
- 25 P וגם בחוות דעת מכון שלם שקבעה כי לא ניתן להפריך טענות הקטינה לעניין פגיעה מינית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ב. הסבתא תומכת בגרסת בתה ולמעשה כתב ההגנה כולל טענות זהות לטענות שנטענו בכתב ההגנה
2 שהוגש ע"י האם.
- 3 ג. גם הסבתא טוענת כי חלה עליה חובת דיווח ביחס לתוכן עדותה במשטרה, כי חלות עליה הגנות
4 מכוח חוק איסור לשון הרע, כי האב לא הרים את נטל הראיה בכל אחד מהסעדים להם עתר, תוך
5 התעלמות מכוונת מחוות דעת מכון P ומכון שלם והתעלמות מוחלטת מכל הגנה העומדת לזכותה
6 מכוח חוק איסור לשון הרע וכי על בית המשפט להורות למשטרת ישראל לחדש את ההליכים
7 כנגד האב לאור חוות דעת ותצהירים שהוגשו מאת אנשי מקצוע שטיפלו בקטינים.
- 8 ד. הסבתא טוענת כי האב הגיש תביעתו לאחר שהתגלה פרצופו האמיתי, כאשר החליט "לחפש עצמו"
9 ביבשת יבשת אחרת בעת שבת זוגו מאושפזת לאחר תאונת דרכים קשה, מרותקת למיטה והותיר
10 אותה ואת ילדיו ללא סיוע במשק הבית וללא עזרה כספית והיא זו שהתגייסה לעזרת בתה ונכדיה.
- 11 ה. הסבתא מעלה טענה מקדמית בדבר העדר יריבות בינה לבין האב. לטענתה, הגשת התביעה גם
12 כנגדה נועדה להפעיל לחץ על בתה.
- 13 ו. הסבתא טוענת כי לא עשתה דבר כנגד האב אלא עשתה את מה שהייתה מחויבת לעשות על פי
14 החוק, דהיינו: לדווח למשטרה. לטענתה מסרה עדותה במשטרה ועדותה מהווה השלמה לחוות
15 דעת מלומדת של מכון P, ברם, האב בוחר שלא להגיש תביעתו כנגד מכון P ואו כנגד עו"ס.
- 16 ז. הסבתא מציינת כי הסבירה בעדותה במשטרה כיצד התלבטה אם לשתף את בתה במידע בנוגע
17 לילדים, שכן באותה תקופה בתה סבלה מכאבים עזים בעקבות תאונת הדרכים שעברה והאב
18 נהג להפנות טענות כלפי הסבתא כי היא הורסת להם את חיי הנישואין.
- 19 ח. לטענת הסבתא, ההבדל בין גרסתה לגרסת האם במשטרה נובעת מהעובדה כי היא שמרה על
20 הקטינים, ראתה את המתרחש ושמעה על הפגיעה המינית מפי הקטינה בעצמה ואילו האם שמעה
21 על כך מפי הסבתא.
- 22 ט. בנוגע לבקשה לצו עיכוב יציאה שהוגשה ע"י האם כנגד האב במסגרת הליכי ההוצאה לפועל,
23 הסבתא טוענת כי חתמה על כתב ערבות לצורך ההליך וככל שיש לאב טענות כנגדה בגין מסמך
24 זה, יתכבד ויפנה לרשות האכיפה והגביה.

25
26

התביעה שכנגד

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

22. הצדדים לתביעה שכנגד הם הוריי הקטינים וכל אחד מהם מחזיק באותה גרסה שהציג במסגרת כתבי הטענות בתביעה העיקרית ולמעשה מדובר באותה תשתית עובדתית.
23. האב טוען כי האם אחראית לניתוק הקשר בינו לבין ילדיו ולהעדר אפשרות מעשית לחידוש הקשר ואילו האם מאשימה את האב, טוענת כי נטש והפקיר את משפחתו והתנהגותו הפוגענית היא שגרמה לסרבנות הקטינים לקשר עמו. לטענתה האב הפעיל כוח פיזי כנגד הקטין והטריד מינית את הקטינה וזאת על פי ממצאים שהתגלו במסגרת טיפולים ואבחונים שהקטינים עברו, נחשפו בפניה ע"י גורמי טיפול ואנשי מקצוע והובילו להגשת תלונה במשטרה כנגד האב.
- מאחר וגרסת כל אחד מהצדדים כבר הובאה בפסק דין זה במסגרת הטענות בתיק העיקרי ואין מקום לחזור על שכבר נכתב, לפיכך תובאנה להלן תמצית הטענות הרלוונטיות לבירור התביעה שכנגד.
24. טענות האם בתביעה שכנגד
- א. בכתב התביעה נטען כי האם והקטינים חיים בפחד מתמיד מהאב ונדרשים לטיפולים רבים על מנת לרפא את הנזק שנגרם בעטיו.
- ב. האם טוענת כי האב הפעיל עליה ועל הקטינים לחץ פסיכולוגי. לטענתה האב חדר למחשבים שלה ושל הקטינים, התכתב עם הקטינים כשהוא משתמש בשם משפחתו הקודם "*****", נהג להסתובב בחצר הבניין בו הם מתגוררים ולרשום מסרים על רכבה חרף קיומו של צו הדדי האוסר עליו לעשות זאת, נהג להגיע לקייטנה שבה השתתפו הקטינים, שכר דירה ברחוב שבו הם מתגוררים.
- ג. האם טוענת עוד כי האב הפעיל עליה ועל הקטינים לחץ כלכלי, כאשר נמנע מלהעביר כספים לטובת פרנסת המשפחה בטענה כי נדרש להתבסס במקום מגוריו החדש וכן לא העביר כספים לכלכלת הקטינים עד לפסיקת מזונות זמניים וקבועים ובטרם יבשה הדיו על פסק הדין למזונות, הגיש תביעה לביטול המזונות.
- ד. לטענת האם, האב הפר הסכם סודיות שנחתם בין הצדדים עובר ללידת הקטינים והיא נאלצה לפנות לבית המשפט בבקשה לצו מניעה.
- ה. האם טוענת כי האב עושה שימוש לרעה בהליכי משפט ומגיש כנגדה תביעות סרק כחלק ממלחמתו בה ובקטינים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1. האם מפרטת את תביעות הסרק שהוגשו לטענתה ע"י האב:
- תביעה למתן צו פיקוח והשגחה על הילדים במסגרתה האב חשף לטענת האם עובדות חסויות אשר אילצו אותה להגיש בקשה לצו מניעה האוסר על האב להמשיך להפר את הסכם הסודיות.
- תביעת האב לחידוש קשר שהוגשה בחודש יוני 2016 כשלטענת האם הוא היה מודע למצבם הרגשי של הקטינים.
- תביעה נזיקית כנגד האם בניסיון לגזול ממנה את הכסף שבו היא מגדלת את ילדיה.
- תביעה לביטול מזונות.
- ז. האם מציינת כי הקטין סובל מטיקים בעיניו והקטינה שרויה בחרדה פוסט טראומטית וטוענת כי נכון להיום הקטינים נאלצים לחיות בפחד וחשש מפני הבאות שמא האב יתפרץ לחייהם ו/או יותיר אותם ללא קורת גג ו/או יפגע באמם, הדמות היציבה היחידה בחייהם.
- ח. לטענת האם נגרמו לה ולקטינים נזקים ממוניים ולא ממוניים בסה"כ בגובה 346,020 ₪, מכוח הפרת חובת תום הלב, פגיעה בקטין חסר ישע, עוולות מכוח פקודת הנזיקית, עוולת הרשלנות, עוולת הנגישה והפרת חובה חקוקה, בין היתר בגין הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות, חוק העונשין וחוק החוזים.
- ט. האם טוענת כי האב נטש את ילדיו והפקיר אותם אצל האם שהייתה בהליכי שיקום, נהג שלא כמצופה מאדם סביר, בעוד שהיה עליו לצפות כי התנהגותו תפגע באשתו וילדיו.
- האם טוענת כי נגרם לה ולקטינים נזק שביטוי בכאב וסבל והם נזקקים לטיפול נפשי ופסיכולוגי.
- י. האם טוענת כי האב הגיש תביעות סרק בזדון ועל מנת להזיק לה ועותרת לחיובו בפיצוי בגובה 100,000 ₪ בגין הפרת סודיות ופיצוי בגובה 100,000 ₪ נוספים בגין הפרת הסכם ממון לטיפול ודאגה בקטינים החל מחודש מרץ 2013.
- יא. האם עותרת לחיוב האב בהוצאות הטיפול והאבחונים במכון P ובמכון שלם בסכום כולל בגובה של 14,400 ₪.

25. טענות האב בתביעה שכנגד

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 א. האב טוענת כי התביעה שכנגד שהוגשה ע"י האם נועדה אף ורק על מנת להדוף את תביעתו
- 2 הכספית.
- 3 ב. לטענת האב דין התביעה שכנגד להימחק על הסף בהעדר עילה, התביעה משוללת יסוד ונעדרת
- 4 אחיזה משפטית, בין היתר בשל קושי רב בהוכחת נזק ככל שנגרם ובהוכחת קשר סיבתי.
- 5 ג. לטענת האב שילם מזונות ילדיו מדי חודש בחודשי וזאת חרף התנהלות האם אשר רומסת את
- 6 כבודו ואת זכותו ההורית והאמור בתביעת האם בנוגע להפעלת לחץ נפשי וכלכלי עליה ועל
- 7 הקטינים נועד לייצר לו תדמית שלילית של "דמות" דמיונית של אדם שיש לפחד ולחשוש מפניו
- 8 באופן מניפולטיבי לצורך ההליכים המשפטיים.
- 9 ד. האב מאשר כי שכר דירה בקרבת מגורי הקטינים מתוך תקווה אמיתית לחידוש הקשר, אך
- 10 לטענתו האם היא זו שהחדירה את הפחד והמורא שחשים הקטינים ויש לה אשם תורם לחששות
- 11 והפחדים שהם חשים כנגדו.
- 12 ה. לטענת האב יש להצר על כך שאם משמורנית אינה רואה את היתרון בקיום דמות אב בחיי
- 13 הילדים ואינה מסוגלת לראות את הנזק שהיא גורמת במו ידיה לילדיה, כאשר מסכלת כל ניסיון
- 14 לחידוש הקשר ואף מבצעת פעולות אקטיביות להנצחת הנתק.
- 15 ו. לטענת האב, דרישת האם לקבל פיצוי בגין הטיפול הבלעדי בקטינים חסרת תום לב רבתי, שכן
- 16 היא עצמה עומדת על משמורת בלעדית ומסכלת כל ניסיון לחידוש הקשר בין האב לקטינים.
- 17 ז. האב טוען כי האם מושתקת ומנועה מלטעון טענה בדבר הפרת הסכם סודיות לגבי אופן הבאת
- 18 הקטינים לעולם, מקום בו היא עצמה הפרה את ההסכם כאשר חשפה את המידע בפני מספר
- 19 צדדים שלישיים, גורמי טיפול במכון P.
- 20 האב מפנה למכתב המופנה "לכל מאן דבעי" ונחתם ע"י הגב' ת' והגב' ש' (לא נושא תאריך) ובו
- 21 צוין כי הקטינים שהם תאומים כבני 11 במועד כתיבת המכתב, נולדו
- 22 *****.
- 23 ח. האב מכחיש טענת האם בדבר הגשת תביעות סרק על ידו וטוען כי זכות הגישה לערכאות נתונה
- 24 לכל ובפרט כאשר מדובר בתביעות שמטרתן להשיב את הקשר בינו לבין ילדיו וכן לטענתו לא

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ברור כיצד האם עותרת לפיצוי בגין הגשת התביעה הנזיקית אותה היא מכנה כתביעת "סרק"
- 2 כאשר תביעה זו טרם התבררה.
- 3 ט. האב טוען כי הבסיס העובדתי עליו מושתתת טענת התובעת ביחס לעוולת הרשלנות מוטעה
- 4 ושגוי. לטענתו מעולם לא הפר את חובת הזהירות ההורית ומעולם לא נטש את משפחתו אלא
- 5 הוציא אל הפועל את התכנית המשותפת של הצדדים וההליך שבו נקט לחידוש הקשר עם ילדיו
- 6 מדבר בעד עצמו.
- 7 י. לטענת האב מלבד משפט כללי ואמורפי בדבר גרימת נזקים ממוניים ולא ממוניים, האם אינה
- 8 מפרטת מהם הנזקים שנגרמו לה ולקטינים ומהו סכום הפיצוי ולו המשוער שנדרש לכל אחד
- 9 מהם בגין כל ראש נזק.
- 10 יא. לטענת האב ישנה עתירה לפיצוי כללי בגובה 346,020 ₪, אולם האם אינה מפרטת בגין אלו
- 11 עילות היא עותרת לפיצוי זה, ממה מורכב סכום הפיצוי וכיצד הגיע לסכום הנקוב. האם טוען כי
- 12 נראה שמדובר בסכום שרירותי ללא בסיס ראייתי ועובדתי וממילא חישוב מתמטי של כלל
- 13 הנזקים שפורטו מגלה סכום נמוך יותר מסכום התביעה.
- 14
- 15

דיון והכרעה בתביעה העיקרית

- 16 26. בית המשפט לענייני משפחה ינקוט במשנה זהירות בטרם כניסתו
- 17 להתדיינות בדיני העוולות הנזיקיות המוגשות לפתחו ויבחן היטב
- 18 "האם ראוייה הסוגיה המובאת לפניו להבחן במשקפיים נזיקיות
- 19 רגילות או שמא בחינה שכזו רבה בה הנזק על התועלת".
- 20 (דברי כבוד השופט ויצמן בפסק דינו תמ"ש (כ"ס) 658-02-10 (פורסם
- 21 בנבו)).
- 22
- 23

27. האב עותר לפיצויים בגין חמישה ראשי נזק עיקריים:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

א. נזקים שנגרמו לו לכאורה בעקבות הגשת תלונות סרק, בעיקר תלונה בגין תקיפת הקטינים
וביצוע מעשה מגונה בקטינה.

ב. נזקים שנגרמו לו לכאורה עקב הכשלת קבלת אזרחות XXX.

ג. נזקים שנגרמו לו לכאורה בגין פגיעה בשמו הטוב ו"לשון הרע".

ד. נזקים שנגרמו לו לכאורה בגין הליכים משפטיים שבהם נקטה האם לרבות במסגרת הליכי
הוצאה לפועל.

ה. נזקים שנגרמו לו לכאורה בהעדר קשר עם ילדיו בעקבות ניכור הורי.

תלונת סרק במשטרה בגין תקיפת קטינים ומעשה מגונה בקטינה ע"י האב

28. במסגרת ההליכים שהתנהלו בפני בית המשפט זה וכפי שכבר צוין בתחילת פסק דין זה,

גרסת האם כי מדובר באב "תוקפני" ו"פדופיל" שנקט באלימות כלפי ילדיו ופגע מינית בבתו הקטינה
התבררה כגרסה שקרית ואין נפקא מינה אם התלונה כנגד האב נסגרה מ"חוסר אשמה" או מ"חוסר
ראיות".

29. העילה לסגירת התיק הפלילי מ"חוסר ראיות" ולא מ"חוסר אשמה" אינה מעלה ואינה מורידה
מהעובדה כי התברר שהאם בדתה את סיפור הפגיעה המינית בשיתוף פעולה עם אימה (הסבתא)
ומדובר ב"עלילה" שנרקמה אך על מנת לפגוע באב ובזכויותיו ההוריות.

בתלה"מ (ת"א) 51455-03-17 (פס"ד מיום 5.4.2020, פורסם בנבו) התבררה תביעה נזיקית
שהגיש אב כנגד האם בעילה הנעוצה בשורת עלילות שהעלילה האם כנגדו ובעיקר כי הוא פגע מינית
בבנם הקטין וכך קבע חברי כב' השופט ארז שני:

34. "ללא מעט פעמים, טענות שכאלה, הנחקרות על-ידי משטרת
ישראל ואין בהן ראיות להוכיח, נסגרות, באין טענת אליבי, בנימוק
של "חוסר ראיות".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלוגית נ' פלוגית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלוגית נ' פלוגי

35. הבה נזכור, חוסר ראיות אינו ראיה לאשמה – ההפך הוא הנכון.
אלא שאז, ופעמים הרבה, טוען החפץ בניתוק הקשר כי המשטרה
כשלה להוכיח וכי העלילה שהעלילה אכן אירעה.

36. אין לדין כלי בדיקה זולתי אלו שבידי משטרת ישראל ואנשי
המקצוע, ומצב בו לא יוכל אדם (אשר לא נמצא כי חטא) להיחשב
זכאי, הוא בלתי נסבל.

30. האם והסבתא טענו בצוותא כי פעלו על פי חובת הדיווח ומסרו עדותן במשטרה על פי מה שראו או
שמעו ביחס לקטינים, כאשר הגשת התלונה ע"י האם כנגד האב, כמו גם העדות שנמסרה ע"י הסבתא
במשטרה, נסמכות גם על חוות דעת של מומחים ממכון P וכן על חוות דעת מכון שלם שקבעה כי
לא ניתן להפריך טענות הקטינה לעניין פגיעה מינית.

31. האם והסבתא מפנות בכתבי הטענות שהוגשו מטעמן לתוצאות אבחונים, מכתבים ותצהירים מטעם
שלוש נשות טיפול: גב' ת' ממכון P, עו"ס גב' גב' ש' והפסיכולוגית הבכירה הגב' ר'. האם הביאה
נשים אלה לעדות מטעמה על מנת לתמוך בגרסתה.
חשוב להדגיש כי אותן נשות טיפול ומקצוע שנזכרות לאורך כל כתבי הטענות של האם והסבתא,
אינן מומחיות מטעם בית המשפט. בית המשפט לא מינה אותן כמומחיות מטעמו ואף לא הפנה את
האם ו/או הקטינים לטיפול ו/או לאבחון אצל נשים אלו. לפיכך, ככל שישנה התייחסות לאמור
באבחונים או מכתבי סיכום שנערכו ע"י מי ממטפלות אלו, הרי שאין מדובר בחוות דעת של מומחים
מטעם בית המשפט.

32. במהלך ניהול ההליך, התברר כי גרסת האם אינה נכונה, טענותיה נשללו ונסתרו במהלך
חקירת העדות מטעמה. יובהר כי אין מדובר רק בהתרשמות נסיבתית של ביהמ"ש,
במהלך חקירתה בביהמ"ש האם חזרה בה מגרסתה, הציגה גרסאות סותרות וכאשר
עומתה עם האמור, ניסתה להטיל את האחריות על באת כוחה ועל העדות מטעמה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

בסופו של דבר, האם מודה כי עיקר הסיפור והטענות כנגד האב הם פרי דמיונה ואף
מעידה כי שאלה את הקטינה באופן ישיר האם אביה נגע בה וזו השיבה בשלילה.
על אף האמור האם אינה מכחישה כי לא שיתפה את גורמי הטיפול בכך שהטענות היו
פרי דמיונה וכי גם לשאלה ישירה הקטינה שללה פגיעה מצד האב. כל זאת תוך
התעלמות מהנזק שנגרם לקטינים ולאביהם כתוצאה ממעשיה.

33. בכל הנוגע למעשים מגונים שלכאורה בוצעו ע"י התובע כלפי בתו
הקטינה הצטיירה תמונה עגומה של רצף טעויות שבוצעו ע"י נשות
מקצוע, כולן סומכות ידיהן רק על מידע שהתקבל מהאם וקושרות את
הפוסט טראומה שבה שרויה הקטינה לאותו אירוע שתואר ע"י האם
ומיוחס לאב.

בשום שלב אף אחת מהן לא עוצרת ושואלת את עצמה היכן מקומה
של מערכת היחסים בין ההורים לבין עצמם בתמונת חייה של
הקטינה, היכן מקומה של מערכת היחסים של הקטינה עם אימה
בחוויית חייה של הקטינה וכל זאת למרות שחלקן מציירות
באבחונין ממצאים מדאיגים ביחס לדמות האם בחייה של הקטינה.
לא נבדק האם ייתכן כי הפוסט טראומה של הקטינה נובעת דווקא
מאירועים אחרים שהתרחשו בחייה לרבות מעורבותה האסורה
בהחלט בהליכים המשפטיים המתנהלים בין הוריה וכיוצ"ב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1

2 יצוין כי בעוד הגב' ת' העידה כי הקטינים הופנו אליה לצורך עריכת
3 אבחון דידקטי על רקע קשיים לימודיים מבלי שדובר על פגיעה כלשהי
4 בקטינים, לרבות פיזית או מינית, הרי ששתי העדות הנוספות מטעם
5 הנתבעת טענו שתיהן כי למעשה המקור הראשוני בנוגע למידע
6 שהתקבל על הטרדה מינית של הקטינה לכאורה ע"י אביה הגיע
7 מהאם עצמה, ששיתפה את העו"ס ממכון P שטיפלה בקטינה על
8 חשדותיה בעקבות מקרה שארע הרבה לפני שהתנהלו בין הצדדים
9 הליכים משפטיים.

10

11 34. הגב' ר' אשר חתומה על המסקנות הקשות בעין פגיעה אפשרית מצד
12 האב לכאורה, מאשרת בעדותה כי בתקופה הרלוונטית מעולם לא
13 פגשה את הקטינה והלכה למעשה הקטינה מעולם לא סיפרה לה או
14 לסטודנטית שערכה את האבחון כי הטרדה מינית ע"י אביה. הגב' ר'
15 מוסיפה ומעידה כי יזמה פגישה עם הקטינה, מספר ימים לפני הדיון
16 בבית המשפט (וכארבע שנים לאחר שנערך לקטינה האבחון) ורק אז,
17 הילדה "אישרה בפניה" כי הטרדה מינית ע"י אביה.
18 שתי בעלות מקצוע ונשות טיפול (עו"ס ופסיכולוגית בכירה) קבעו
19 והחליטו כי מדובר במקרה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 של פגיעה מינית בקטינה מבלי לעלות על הדעת כי עליהן לברר
2 ולבחון העובדות לא שורן,
3 כאשר אחת מהן כלל לא נפגשה עם הקטינה.
4
5 35. בכל הנוגע למעשים מגונים שלכאורה בוצעו ע"י התובע כלפי בתו
6 הקטינה הצטיירה תמונה עגומה של רצף טעויות שבוצעו ע"י נשות
7 מקצוע, כולן סומכות ידיהן רק על מידע שהתקבל מהאם וקושרות את
8 הפוסט טראומה שבה שרויה הקטינה לאותו אירוע שתואר ע"י האם
9 ומיוחס לאב.
10 בשום שלב אף אחת מהן לא עוצרת ושואלת את עצמה היכן מקומה
11 של מערכת היחסים בין ההורים לבין עצמם בתמונת חייה של
12 הקטינה, היכן מקומה של מערכת היחסים של הקטינה עם אימה
13 בחוויית חייה של הקטינה וכל זאת למרות שחלקן מציירות
14 באבחונין ממצאים מדאיגים ביחס לדמות האם בחייה של הקטינה.
15 לא נבדק האם ייתכן כי הפוסט טראומה של הקטינה נובעת דווקא
16 מאירועים אחרים שהתרחשו בחייה, לרבות מעורבותה האסורה
17 בהחלט בהליכים המשפטיים המתנהלים בין הוריה וכיוצ"ב.
18 יצוין כי בעוד גב' ת' העידה כי הקטינים הופנו אליה לצורך עריכת אבחון
19 דידקטי על רקע קשיים לימודיים מבלי שדובר על פגיעה כלשהי

**בית משפט לענייני משפחה באשדוד
בדלתיים סגורות**

תמ"ש 6645-05-17 פלוגית נ' פלוגית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלוגית נ' פלוגי

1 בקטינים, לרבות פיזית או מינית, הרי ששתי העדות הנוספות מטעם
2 הנתבעת טענו שתיהן כי למעשה המקור הראשוני בנוגע למידע
3 שהתקבל על הטרדה מינית של הקטינה לכאורה ע"י אביה הגיע
4 מהאם עצמה, ששיתפה את העו"ס ממכון P שטיפלה בקטינה על
5 חשדותיה בעקבות מקרה שארע הרבה לפני שהתנהלו בין הצדדים
6 הליכים משפטיים.

7 הגב' ר' אשר חתומה על המסקנות הקשות בעין פגיעה אפשרית מצד
8 האב לכאורה, מאשרת בעדותה כי בתקופה הרלוונטית מעולם לא
9 פגשה את הקטינה והלכה למעשה הקטינה מעולם לא סיפרה לה או
10 לסטודנטית שערכה את האבחון כי הוטרדה מינית ע"י אביה. הגב' ר'
11 מוסיפה ומעידה כי יזמה פגישה עם הקטינה, מספר ימים לפני הדיון
12 בבית המשפט (וכארבע שנים לאחר שנערך לקטינה האבחון) ורק אז,
13 הילדה "אישרה בפניה" כי הוטרדה מינית ע"י אביה. שתי בעלות
14 מקצוע ונשות טיפול (עו"ס ופסיכולוגית בכירה) קבעו והחליטו כי
15 מדובר במקרה של פגיעה מינית בקטינה מבלי לעלות על הדעת כי
16 עליהן לברר ולבחון העובדות לאשורן, כאשר אחת מהן כלל לא
17 נפגשה עם הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

36. מעדות שלוש נשות הטיפול שהובאו מטעם האם עולה כי המידע בעניין פגיעה מינית לא הגיע בשום שלב ממקור ראשון, דהיינו: הקטינה לא שיתפה באופן ישיר וספונטני לא את אמה, לא את עו"ס גב' ש' ולא את גב' ר' או את גב' ת'.
- הגב' ת' לא ערכה שום בדיקה ביחס למידע אותו היא לא שמעה ממקור ראשון ובכל מקרה, גרסתה סתרה את גרסאותיהן של שתי נשות הטיפול שעבדו בשיתוף פעולה עם המכון אותו ניהלה.
- בכל הכבוד, לא ניתן לבסס את סבירות הפגיעה המינית על יסוד ההתרשמות של עו"ס גב' ש' כאשר היא עצמה מאשרת כי הגיעה ל"חדר הטיפולים" עם חשדות לבדיקה.
37. ביחס לטענה בדבר תקיפה של האב את הקטין- האם עצמה מודה כי "לא היה כלום" עם הקטין ומאשרת כי לא ראתה את התובע מכה את הקטין כשהם היו בחופשה ביבשת אחרת (ר' הודעה האם במשטרה מיום 6.1.2016).
- האם מודה כי הקטינה שללה בפניה את האפשרות שאביה נגע בה (ראה עדות האם מיום 10.10.2019 בתמ"ש 46300-06-16 עמ' 44 שורה 22 ועמ' 45 שורות 7-8).
- האם אינה יכולה להיאחז בממצאים שהתגלו לה לכאורה ע"י נשות הטיפול, שעה שכבר הוכח כי היא עצמה המציאה וסיפקה את הממצאים שקריים אשר היוו בסיס למסקנות נשות הטיפול מטעמה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

אין לאם אפשרות להיאחז גם במסקנות חו"ד מכון שלם כי "לא ניתן
להפריך התרחשות של טראומה או פגיעה מינית בעבר", כאשר
הדברים לא צוינו ו/או כונו באופן קונקרטי לאב, אלא נרשמו כאמירה
כללית וממילא אין מחלוקת כי נכון למועד פגישת הקטינים את מומחי
מכון שלם כבר "נשתלו" הרעיונות המחרידים של פגיעה בקטינים על
ידי אביהם, אצל הקטינים ותהליך הניכור ההורי כבר היה בעיצומו.

המסקנה היא כי אין לאם במה להיאחז פרט לעדותה ולעדות הסבתא

אשר כאמור הופרכו

במסגרת שמיעת הראיות.

38. במהלך חקירתה הנגדית האם מודה כי דמיינה שהאב נגע

לקטינה בחזה ויותר מכך, האם מעידה כי שאלה את הקטינה

האם אביה נגע בשדיה והקטינה השיבה בשלילה.

כך האם משיבה לשאלות בית המשפט בעמ' 44-45 לתמלול מיום

10.10.2020

בת לה"מ 46300-06-16 והדברים מדברים בעד עצמם:

" כב' השופטת: מתי נזכרת במילים האלה של הקטינה

והשטת היד

של האב באירוע?

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1. אני, אני בראש עם עצמי, אני מלאה רגשות,
2. אני מלאה, אני לא יודעת מה לחשוב, מה
3. לחשוב, אני בעצמי מבולבלת, לא שאני
4. מצדיקה את עצמי, ואני ראיתי שהוא מושיט
5. את היד, כי הוא היה בוא נגיד עם הגב.
6.
7. ...
8. כב' השופטת: למה לא סיפרת שראית אותו מושיט את
9. היד?
10. ת. מושיט את היד.
11. כב' השופטת: הקטינה אמרה אל תיגע לי בחזה.
12. ת. נכון, אז יכול להיות הוא נגע, לא יודעת, זה
13. כבר דימיון.
14. כב' השופטת: דימיון של מי?
15. ת. כן. שלי.
16. כב' השופטת: כן? והמילים של הקטינה אל תיגע לי בחזה,
17. זה גם דימיון?
18. ת. לא, זה היה, היא אמרה את זה.
19. כב' השופטת: אז למה לא סיפרת? שהיא אומרת?
20. ת. נו, במשטרה.
21. ב"כ הנתבעת: במשטרה.
22. כב' השופטת: רגע, רגע, מה?
23. ת. שוכחים, זה עבר זמן, שהוא נגע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 כב' השופטת: שוכחים ונזכרים אחרי עוד שנתיים?
- 2 ת. יופי,
- 3 כב' השופטת: אם שוכחים, שוכחים.
- 4 ת. אחר כך אני שאלתי את הילדה אם הוא נגע
- 5 בה, הוא לא נגע, היא אמרה. הוא לא נגע, היד
- 6 לא הגיעה, זאת אומרת היא עצרה אותו, ואז
- 7 אני הפסקתי לספר את הסיפור שהוא נגע
- 8 לא נגע.
- 9 כב' השופטת: כן?
- 10 ת. כאילו הפסקתי את זה.
- 11 כב' השופטת: תודה.
- 12 ת. קודם חשבתי שהוא כן נגע, מה שוק הזה,
- 13 אחר כך שהיא הסבירה לי שזה לא, אז לא.
- 14 ש. אז תגידי רגע, גם לגב' ש' שאלתי אותך קודם
- 15 מה סיפרת לגב' ש', לא סיפרת לה את זה?
- 16 ת. על החזה?
- 17 ש. ששאלתי אותך קודם מה סיפרת לגב' ש'.
- 18 ת. אני כבר לא זוכרת מה סיפרתי ומה לא. זה
- 19 היה מזמן, ממש מילה מילה לא זוכרת, אם
- 20 עכשיו תשאלו אותי, אני גם עכשיו לא איזכר.
- 21 "
- 22
- 23

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

39. **התשתית הראייתית הובילה למסקנה כי האם היא זו שהחלה**
את מירוצ' כדור השלג ביום 11.10.2015, בעת ששיתפה את הגב'
גב' ש' כי חוששת שהאב פגע מינית בקטינה.
- כדור השלג התגלגל מאשת טיפול אחת לאחרת, הן לא ניסו**
לעצור אותו וגם כאשר הבינו כי התנהלו באופן בעייתי, מבחינה
מקצועית ואתית, המשיכו לדבוק אחת בחוות דעתה של רעותה.
- האם ידעה כי לא ארע שום אירוע של פגיעה מינית בקטינה ע"י**
אביה, האם הודתה כי הקטינה שללה את האפשרות שאביה
נגע בה, האם הודתה כי "זה כבר דימיון" שלה (עמ' 44 לתמלול
מיום 10.10.19 שורות 22 ו-24), אך לא זו בלבד שלא ניסתה לעצור
את "כדור השלג", אלא עשתה שימוש מניפולטיבי במפגשי
הקטינים עם נשות טיפול ובנשות הטיפול עצמן לצורך מימוש
יצר הנקם שלה בתובע ובהתעלמות מוחלטת מהנזק הרגשי
והנפשי שנגרם לקטינים.
- האם מתנערת מאחריותה בענין וגם כאשר נוכחת בכך**
שעשתה טעות (ראה עמ' 47 שורה 26), היא מסרבת לקחת
אחריות על מעשיה, טוענת כי אינה מומחית (עמ' 31 שורה 7)

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

ומפנה אצבע מאשימה כלפי נשות הטיפול. לטענתה "הן גילו
לה" כי מדובר במקרה של "הטרדה מינית", של אב "פדופיל"
והיא אינה מתערבת בעבודתן (עמ' 30 שורה 11). ואם בכך לא די,
האם מאשימה גם את באת כוחה שידעה, אך לא שינתה את
האמור בתצהיר עדות ראשית של האם (עמ' 48 לתמלול מיום
10.10.19 שורה 2).
עצם השימוש במונח "פדופיל" כאשר הטענות כלפי האב היו כי
העיר הערה פוגענית כלפי הקטינה (אף טענה זו לא הוכחה),
אף היא מלמדת על הכוונה של האם לנסות ולפגוע בדמות האב
אצל כלל הסובבים ואצל הקטינים בפרט, תוך שימוש בטענות
קיצוניות כאשר בכל הכבוד "כל חטאו" היה כי בחר לעבור
ליבשת אחרת למרות שהיא עצמה כבר לא יכלה לנסוע איתו.

40. עדות הסבתא במשטרה

א. התשתית הראייתית שהונחה בפני מלמדת כי גם גרסת הסבתא ביחס לאלימות כלפי
הקטינים ומעשה מגונה בקטינה ע"י האב, הלכה והתפוגגה. מטענה של אלימות כלפי
קטינים, הסבתא סיפרה על מקרים אחדים של "מכות בטוסיק" לקטין ומטענה של מעשה
מגונה בקטינה הסבתא אישרה כי במקרה אחד בודד שארע לכאורה בנוכחותה שנת 2012,
היא כלל לא ראתה את האב מכניס ידיו לתחתוניה של בתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- ב. על פי העדות שנמסרה במשטרה, לאחר שהאם עברה תאונת דרכים (ספטמבר 2012) הסבתא עברה להתגורר עם נכדיה וטיפלה בהם במשך 3 חודשים רצופים (בעימות שנערך במשטרה בין האב לסבתא הוא הכחיש וטען כי לכל היותר התגוררה בביתו "שבוע או שבועיים", אך במרבית הזמן הוא היה לבד עם הקטינים (ראה עמ' 2 לדו"ח ביצוע עימות מיום 30.3.2016, צורך לתביעה העיקרית נספח 8 א').
- ג. ביחס לאלימות כלפי הקטינים הסבתא טענה כי באותה תקופה שטיפלה בנכדים, האב דחף את הקטין ובעט בו בטוסיק עם הרגל ולשאלת חוקרת המשטרה כמה פעמים זה קרה, הסבתא השיבה בעמ' 2 לגיליון המשטרתי שורה 23: "לא היו הרבה פעמים אבל היו כמה פעמים שהוא נתן לו מכות בטוסיק עם הרגל או עם היד ולפעמים גם תופס אותו בבגד ומעיף אותו".
- ד. הסבתא מאשרת כי האב לא נקט באלימות פיזית כלפי הקטינה (עמ' 2 שורה 26).
- ה. ביחס לפגיעה המינית בקטינה הסבתא טענה במשטרה כי האב "כל הזמן היה מכניס ידיים לתחתונים והיה צובט אותה בטוסיק וזה לא היה מוצא חן בעיני, זה לא היה נראה לי יפה ונורמלי" (עמ' 1 לגיליון ההודעה של הסבתא מיום 13.1.2016 שורה 14). עוד העידה במשטרה: "אני ראיתי אישית שהוא היה מכניס לה ידיים לתחתונים והיה ממשש אותה, מכניס עמוק את היד לתחתונים והיא הייתה אומרת שכואב לה. לא ראיתי בדיוק מה עשה". (עמ' 2 לגיליון המשטרתי שורות 28-29).
- לשאלת החוקרת כמה פעמים קרה מקרה שהאב היה מכניס לקטינה את היד מתחת לתחתון ונוגע בה, הסבתא השיבה: "לא ספרתי היו הרבה מקרים כאלה" (עמ' 2 לגיליון שורה 43).
- ו. הסבתא טענה במשטרה כי באותה תקופה היא לנה עם הקטין בחדר הביטחון, הקטינה לנה בחדר נפרד ואביה לן בחדר אחר. הסבתא העידה כי הקטינה פחדה לישון בחדר לבד, נהגה להירדם במיטת הסבתא והאב שהתנגד שהקטינה תלון עם סבתא, היה מעביר אותה ל"חדר אחר".

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

41. הסבתא נחקרה בחקירתה הנגדית ביחס למקרה הבודד שלגביו העידה במשטרה כי ארע בנוכחותה בשנת 2012 ומעדותה בפני עולה כי כלל לא ראתה שהאב מכניס ידיים לתחתונים של הקטינה. כך השיבה לשאלות בית המשפט בעמ' 39 שורות 4-7:

כב' השופטת : אז הוא לא הספיק להכניס יד, או כן הספיק?
ת. אני לא ראיתי אבל ידיים היו מקדימה ומאחור.
כב' השופטת : כמה פעמים קרו אירועים כאלה?
ת. זה ראיתי פעם אחת.

43. יתר על כן, הסבתא, כמו כל אזרח במדינת ישראל שיש לו יסוד סביר לחשוב כי זה מקרוב נעברה עבירה בקטין או בחסר ישע בידי האחראי עליו, הייתה חייבת לדווח על כך בהקדם האפשרי, לעובד סוציאלי או למשטרה. אלא מה? במקרה דנן, נפגעי העבירה לכאורה הם נכדיה, בשר מבשרה ולכן,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 אם אכן היה מדובר באירוע חריג בעל גוון מיני שארע בשנת 2012, קשה להאמין כי ראתה פגיעות
2 חוזרות בקטינים ולא עצרה אותן בזמן אמת אלא המתינה עד שהדברים כביכול ייחשפו באמצעות
3 נשות הטיפול מכון P.
4 אין היגיון ושום הסבר מניח את הדעת לשיהוי הניכר שבו הסבתא נקטה עד למועד מסירת העדות
5 במשטרה ורק בדיעבד לומר כי היא "ממש מצטערת" שלא דיווחה מיד על המקרה (ראה עדותה בעמ'
6 39 לתמלול שורות 19-20).
7 דווקא העדר הדיווח בסמוך למועד שבו התרחש לכאורה האירוע, מלמדני כי הסבתא לא ייחסה כל
8 בעיה או סיכון בהתנהגות האב כלפי בתו ובטח שלא מעשה מיני. היא עצמה טוענת כי גם כאשר
9 לכאורה חשדה באב כי "מעביר הקטינה לחדר אחר", בדקה בזמן אמת וגילתה כי הקטינה ישנה
10 בחדרה.
11 זאת ועוד, האם העידה במשטרה כי "פעם אחת" (האם טענה כי היא "לא זוכר מתי בדיוק") הסבתא
12 סיפרה לה שהקטינה אמרה "נכון אבא פדופיל", אך על אף שהסבתא שיתפה את האם ועל אף ששתיהן
13 החזיקו במידע זה, הן בחרו לטענתן שלא לנקוט בשום צעד ואף לא ניסו לברר עם הקטינה אם היו
14 דברים מעולם. סבורתני כי התמונה המצטיירת היא כי למעשה האם והסבתא כלל לא חשדו
15 באב, לא חששו כי הקטינים או מי מהם נפגע על ידי האב וכפי שטענה האם יצרו מדמיון יש
16 מאין על מנת לפגוע בקשר של האב עם הקטינים ועל מנת לגרום לקטינים לחשוש מהאב ולבחור
17 להתנתק ממנו
18
19 44. יתר על כן, עדות הסבתא, שאיני מוצאת לקבלה כאמור, ניתנת לכאורה ממקור ראשון ביחס
20 לדברים שהיא עצמה ראתה (לטענתה), כאשר טיפלה בקטינים בתקופה הרלוונטית וזאת להבדיל
21 מעדות האם במשטרה שהתבססה כביכול על דברים ששמעה (עדות שמועה). לפיכך לעדות
22 הסבתא במשטרה חשיבות רבה, שכן מדובר בעדות עצמאית ותלונת האם ממילא נשענת, על
23 דברים שהסבתא סיפרה לה וזאת שעה שכאמור מצאתי כי גרסת הסבתא לא התרחשה במציאות.
24

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

45. העילות וראשי הנזק המופנים לסבתא כאמור מתייחסים לטענות בנוגע להגשת תלונת סרק על מעשה מגונה בבת הקטינה ומסירת עדות כוזבת במשטרת ישראל (פרק ד' 1 וסעיף 115 בפרק ד' 3 לכתב התביעה).

46. האב טוען כי האם הגישה כנגדו תלונת סרק בגין תקיפת הקטינים וביצוע מעשה מגונה בקטינה וכי תלונה זו התבססה כולה על עדות כוזבת של הסבתא וכי בגין מעשים אלה, מוטלת עליהן הסבתא אחריות נזיקית מכוח עוולת הרשלנות, עוולת הנגישה וכי התנהגותן מהווה הפרת חובה חקוקה ופרסום לשון הרע.

47. עוולת הנגישה

א. אחת העוולות העיקריות בגדרן מוטלת אחריות נזיקית בשל שימוש לרעה בהליכי משפט היא עוולת הנגישה המוגדרת בסעיף 60 לפקודת הנזיקין כדלקמן:

" נגישה היא פתיחתו או המשכתו של הליך נפל – למעשה, ובזדון, ובלי סיבה סבירה ומסתברת – של הליך נפל, נגד אדם, בפלילים או בפשיטת רגל או בפירוק, וההליך חיבל באשראי שלו או בשמו הטוב או סיכן את חירותו, ונסתיים לטובתו, אם היה ההליך עשוי להסתיים כך, כך לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים."

ב. עוולת הנגישה חלה על הליכים בפלילים, הליכי פשיטת רגל או הליכי פירוק.

במקרה דנן, החלופה הרלוונטית היא הליכים בפלילים.

כדי שהליך ייחשב כהליך נפל, יש להראות שלא רק שההליך הסתיים לטובת התובע, אלא שגם במבט לאחור, אדם סביר לא היה פותח בהליך כזה. יש לזכור כי תוצאות ההליך לבדן, אינן מלמדות בהכרח שהגשת התלונה הייתה בלתי סבירה או שההליך היה הליך נפל (ראה ע"א 245/86 ש. חסיד בע"מ נ' מדינת ישראל, מד (1) 640).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ג. ככל שעסקינן בהליכים הפליליים שהתנהלו נגד האב, חלה במקרה דנן הסיפא בסעיף 60
- 2 לפקודת הנזיקין, לפיו לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה, רק משום שמסר ידיעות לרשות
- 3 מוסמכת שפתחה בהליכים.
- 4
- 5 ד. אין ספק, כי במקרה דנן מדובר במסירת ידיעות מצד האם והסבתא למשטרה שהיא רשות
- 6 מוסמכת על פי החוק, אשר פתחה בהליכים כנגד האב. הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה
- 7 הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים, מתוך הנחה כי עצם
- 8 מסירת המידע לרשות המוסמכת והמשך נקיטת הליכים של אותה רשות מנתקת את הקשר בין
- 9 התלונה לבין הנזק שנגרם לתובע (ראה לעניין זה בג"צ 64/91 סלים חליף נ' משטרת ישראל,
- 10 פ"ד מז (5) 653).
- 11
- 12 ה. לאור האמור, אין לקבל את התביעה בגין עוולה זו.
- 13
- 14 48. חוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965
- 15 א. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, מגדיר לשון הרע:
- 16 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-
- 17 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם;
- 18 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 19 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
- 20 ידו או במקצועו;
- 21 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
- 22 מוגבלותו;...
- 23
- 24 סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר פרסום כדלקמן:
- 25 "(א) פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר

זולת הנפגע;

ב. בענייננו לא יכולה להיות מחלוקת כי מתקיים יסוד הפרסום כמ שמעו חוקב איסור

לשון הרע ובעצם הגשת התלונה במשטרה ע"י האם, נעשה על ידה מעשה פרסום שיש בו

כדי לפגוע באב, להשפילו ולבזותו ברבים כאמור בסעיף 1 לחוק זה, בשל האלימות

והפגיעה המינית המיוחסים לו כלפי ילדיו.

ג. לא מצאתי כי הסבתא אחראית מכוח עוולת פרסום לשון הרע וזאת בהעדר יסוד הפרסום,

כאשר היא בעצמה לא הגישה תלונה במשטרה כנגד האב. למעשה, ביחס לתלונת

השווא על אלימות כלפי הקטין ופגיעה מינית בקטינה לא בוצע כל

פרסום ע"י הסבתא ולא הוכחה אחריותה לפרסומים בגין התלונה.

ד. השאלה האם קמה לאם אחת מן ההגנות שהועלו בכתבי ההגנה על פי סעיפים 14 ו-15(8) לחוק

איסור לשון הרע.

סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע ("הגנת אמת הפרסום") קובע כי:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה

טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי;

הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של

פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלוגית נ' פלוגית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלוגית נ' פלוגי

1

2 סעיף 15 (8) לחוק איסור לשון הרע מעניק הגנה במשפט פלילי או

3 אזרחי בשל לשון הרע אם הפרסום נעשה בתום לב, בנסיבות

4 כדלקמן:

5 "הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם

6 שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה,

7 או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על

8 הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה; ואולם אין

9 בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה,

10 של דבר הגשתה או של תכנה."

11

12 ה. הוכחת אחת מעילות ההגנה הקובעות בסעיף 15 לחוק איסור לשון

13 הרע אינה סוף פסוק ועל האם להוכיח כי פעלה בתום לב ובהתאם

14 לחזקה שבסעיף 16 (א) לחוק, בתנאי שהפרסום (בענייננו, הגשת

15 התלונה) "לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות...".

16

17 ו. סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע חזקה הפוכה באשר לאי התקיימות תום הלב:

18 "(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים

19 בפרסום אחת מאלה:

20 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים

2 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

3 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת

4 הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

5
6 ז. משמעות תום הלב מתייחסת לאמונה של המפרסם באמיתות הפרסום ובכך ביקש המחוקק לאזן
7 בין הגנה על מגיש התלונה מפני הסיכון להיחשף לתביעה בגין לשון הרע לבין השמירה של שמו
8 הטוב של אדם.

9
10 עמד על כך כבוד הנשיא א' ברק בע"א 788/79 ריימר נ' עיזבון המנוח רייבר, לו(2) 141:

11 "בקביעתה של הגנה זו ביקש המחוקק לקבוע איזון עדין בין השמירה על שמו
12 הטוב של אדם לבין הצורך לאפשר לבני הציבור להתלונן בפני המשטרה על
13 עבירות שבוצעו, ובכך לעודד הבאתם של עבריינים לדין, מבלי שהמתלוננים
14 יעמדו בפני הסיכון של תביעה בגין לשון הרע.

15 הצורך להבטיח את האיזון האמור הוא הקובע את הדרך הראויה לפירושו של
16 מושג תום הלב בסעיף 15(8) האמור.

17 נראה לי, כי עלינו לפרש את "תום הלב" בהקשרה של הגנה זו כמתייחס לאמונה
18 של המפרסם באמיתות הפרסום. אדם, המתלונן בפני המשטרה על עבירה שלפי
19 אמונתו בוצעה על ידי פלוני, זכאי להגנת החוק, גם אם מסתבר כי אמונתו מוטעית
20 היא, שכן בנסיבות אלה ראוי הוא, כי האינטרס הפרטי של הנפגע יפנה דרכו
21 לאינטרס הציבורי, שאם לא כן יחששו בני הציבור להגיש תלונות.

22 לעומת זאת, אם המתלונן אינו מאמין באמיתות תלונתו ויודע כי אינה אמת, אין
23 כל אינטרס ציבורי במתן הגנה למתלונן ואין כל אינטרס ציבורי בעידוד התנהגות
24 שכזו".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- ח. במקרה דנן לא יכולה לעמוד לאם "הגנת אמת בפרסום", שעה שהוכח כי תוכן עדותה לא היה אמת ואין מדובר ב"פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש", אלא במעשה מתועב המייחס לאב פגיעה מינית בבתו הקטינה.
- ט. האם לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את חזקת תום הלב מכוח ההגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע. נהפוך הוא, במקרה דנן מתקיימת חזקה הפוכה באשר לאי התקיימות יסוד תום הלב.
- י. הפרסום לא היה אמת, האם לא האמינה באמינות עדותה וגרסתה הופרכה וכל מטרת הפרסום הייתה לפגוע באב ובזכויותיו ההוריות לקשר תקין עם ילדיו הקטינים.
- יא. האם טוענת כי נקטה אמצעים סבירים להיווכח כי מדובר ב"פרסום" אמיתי בטרם הגשת התלונה שבעיקרה מבוססת על ממצאי נשות הטיפול שאבחנו ובדקו את הקטינים, אך הוכח כי אלמלא האם הייתה מוסרת את המידע המוקדם לאותן נשות טיפול, המידע לא היה עולה בקשר הטיפולי עם הקטינה (שכן כאמור היא הודתה כי עלה בדמיונה שלה) ושתי נשות הטיפול למעשה כלל לא פגשו את הקטינה וסמכו על המידע שקיבלו מהאם ו/או הועבר אליהן בעקיפין מחברתן למקצוע אשר שמעתו מהאם.
- יב. האם אף לא הסתפקה בהגשת תלונה ובדיקת ההליכים ע"י הרשות המוסמכת אלא אצה רצה למכון P ולבקשתה נכתב מכתב המעוות את המציאות ומופנה "לכל מאן דבעי".
- במכתב החתום בידי גב' ת' לבדה היא מסכמת כי הקטינה הגיעה למספר טיפולים רגשיים ולאבחון רגשי ע"י פסיכולוגית, הגב' ר', כי באחד המפגשים הטיפולים הקטינה סיפרה כי אביה פגע בה, כשנתבקשה לפרט החלה לבכות ובהמשך סיפרה כי אביה נגע

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 בה במקומות אינטימיים מספר פעמים. במכתב צוין כי האם
2 עודכנה והוצגה בפניה האפשרות לפנות למשטרה ולהפנות את
3 הקטינה לטיפול מקצועי בנפגעות תקיפה מינית במסגרת
4 עמותת "S". עוד צוין במכתב: "אנחנו סבורות כי הקטינה שרויה
5 בחרדה פוסט-טראומטית מאביה על רקע התנהגותו כלפיה
6 ובכלל זה פגיעה מינית זוויש להגן עליה מפניו".

7
8 תוכן המכתב הנ"ל, כמו גם עדות גב' ת' סותרים באופן חד משמעי
9 את תוכן עדות הגב' גב' ש'.

10 ראשית, שמה של הגב' ש' לא צוין במכתב הגם שהיא זו שטיפלה
11 בקטינה ומשתמע מהנאמר בו כאילו הקטינה הגיע לטיפולים
12 רגשיים ולאבחון רגשי אצל הגב' ר'.

13 שנית, מתוכן המכתב עולה לכאורה כי סיפור הפגיעה המינית
14 סופר לכאורה עצמאית וספונטנית ע"י הקטינה לנשות המקצוע
15 והן שיתפו את האם, בעוד שבפועל התברר כי האם הקדימה
16 ושיתפה את הגב' ש' ב"חשדותיה" והגב' ש' פנתה לקטינה ושאלה
17 אותה שאלות ישירות וסוגסטיביות המבוססות על ההנחה כי אכן
18 טענות האם נכונות.

19

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 נוכח גילה של הקטינה, מצבה הנפשי בעת ה"ראיון" וההשפעה
2 של האם עליה כבר בעת ההיא, ברי כי הקטינה היתה תחת
3 השפעה וציפיה לשמש כלי בידי אימה במאבק כנגד אביה.

4
5 יג. מכל האמור אני מגיעה למסקנה כי האם ביצעה עוולה על פי חוק
6 איסור לשון הרע.

7
8 יד. האב הוכיח כי נגרמה לו עגמת נפש בגין הפרסום כי שמו הטוב נפגע וגם זכויותיו ההוריות
9 נפגעו.
10 אפילו אם עדות מר פ', בן דודו של האב כי האם שיתפה אותה בתלונה שהגישה כנגד האב בגינה
11 נעצר, היא עדות שמועה, אני מאמינה לאב כי ענין התלונה סופר ע"י האם והגיע גם לאזניו של
12 מי מבני משפחתו. לתצהיר עדותו הראשית של בן הדוד צורף מסרון ששלחה האם לאשתו ובו
13 היא מכנה את האב "מפלצת" ומציינת כי הוא הזעיק משטרה נגד ילדיו ו"משסה את העובדים
14 הסוציאליים..במקום נופש קייצי".
15 אותו מסרון נשלח לאשת בן הדוד בחודש יולי 2015, קל וחומר שהאם לא חסכה במילים לאחר
16 הגשת התלונה במשטרה בחודש ינואר 2016.
17 מנגד, האם לא רק שלא הביעה חרטה על מעשיה אלא האשימה את האב שלטענתה מסוכן לילדיו
18 ולאחר שגרסתה הופרכה, האם הפנתה אצבע מאשימה כלפי העדות מטעמה וכלפי באת כוחה,
19 משל הן עצמן אחראיות למעשה השקר שנוצר על ידה ושבמסגרתו הן שימשו ככלים בידיה.

20
21 49. שיעור הפיצויים לפי חוק איסור לשון הרע

22 במקרה שבו הפרסום נעשה בכוונה לפגוע, ניתן מכוח הוראת סעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע
23 לפסוק פיצוי שלא יעלה על 100,000 ₪ (בצירוף הצמדה) ללא הוכחת נזק.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

במקרה שלפני הוכח כי התנהלות האם נעשתה בזדון ובכוונה לפגוע באב, בשמו הטוב ולשלול את זכויותיו ההוריות.

הפרסומים נועדו לפגוע בשמו הטוב של האב ובעיקר לאיין את זכויותיו ההוריות ובכלל זה ניתוק האב מילדיו. הפרסום נועד להשפיל את האב ולבזותו בעיני הבריות וכל שכן בעיני ילדיו ומשפחתו המורחבת ושוכנעתי כי נגרמה לו עוגמת נפש וכי הוא הושפל בצורה קשה ביותר.

לפיכך, בגין כל הפרסומים שבוצעו ע"י האם, לרבות בגין התלונה שהוגשה ע"י האם במשטרת ישראל ובגין הזמנת המכתב המגולל את סיפור הכזב ומופנה ל"כל מאן דבעי", אני פוסקת לאב "כפל פיצוי" (ללא הוכחת נזק), דהיינו: סכום של 100,000 ₪.

50. ביחס לטענה כי הוגשו תלונות סרק נוספות ע"י האם כנגד האב אשר נסגרו מ"חוסר אשמה", הרי שמעבר לכך שלא פורטו ע"י האב נזקים ממשיים בגין אותן תלונות, איני מוצאת לפסוק פיצוי כלשהו רק כ"אקט הרתעתי" (סעיף 32 לסיכומי ב"כ האב), כאשר ממילא שיקול זה הובא בחשבון בקביעת שיעור הפיצוי בגין תלונת הסרק בדבר פגיעה מינית בקטינה ונפסק כאמור "כפל פיצוי".

51. עוולת הרשלנות
א. לעניין חובת הזהירות, קובעת פקודת הנזיקין נוסח חדש 1968 תשכ"ח (להלן: "פקודת הנזיקין").

סעיף 35: "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק
לזולתו עושה עוולה."

סעיף 36: "החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם
וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן
נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של
דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו
סעיף."

ב. נוכח הוראות סעיף 35 לפקודת הנזיקין על התובעת להוכיח קיומה של חובת זהירות, הפרתה
ונזק שנגרם בגינה. במקרה של שלילת יסוד אחד מיסודות העוולה, לא תקום לנתבע אחריות
נזיקית כלפי התובע.

ג. קיומה של חובת הזהירות המושגית נקבע על פי מבחן הצפיות, דהיינו, בית המשפט ישאל עצמו
אם אדם סביר יכול וצריך היה לצפות התרחשות נזק:
"נקודת המוצא העקרונית היא, כי מקום שניתן לצפות נזק, כעניין טכני,
קיימת חובת זהירות מושגית, אלא אם כן קיימים שיקולים של מדיניות
משפטית, השוללים את החובה."

(ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד (1) 113, 123 (1982)).

ד. במסגרת הוכחת יסוד ההתרשלות נבחנת השאלה האם התנהגותו של המזיק הייתה התנהגות
בלתי-ראויה, החורגת מהאופן בו אדם סביר היה פועל באותן נסיבות. לשם כך משמש סטנדרט
אובייקטיבי – הוא עקרון הסבירות – הנבחן בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה (ר' למשל: ע"א
5604/94 חמד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 498, 507-508 (2004), ע"א 1617/04 כים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 ניר שירותי תעופה בע"מ נ' הבורסה לניירות ערך בתל אביב בע"מ, (29/06/2008), פורסם
2 במאגרים).

3
4 ה. באשר לשאלת רצינות הנזק או הפגיעה שהיה על האם לצפות כתוצאה מפנייתה למשטרה, נראה
5 כי התשובה ברורה. כל הורה המתלונן כנגד הורה אחר צריך לצפות להתרחשויות נזק לשמו הטוב
6 של ההורה הנילון ונזק לקשר שלו עם ילדיו, בייחוד כאשר מדובר בתלונת שווא בדבר פגיעה
7 מינית של ההורה בילדו ועל כן המסקנה המתחייבת כי במקרה דנן האם חבה חובת זהירות
8 מושגית כלפי האב.

9
10 ו. במקרה דנן שוכנעתי כי האם הפרה את חובת הזהירות המושגית. יחסי הקרבה בין האם
11 לבין האב (יחסי הורות) הם כאלה המקימים חובת זהירות מושגית.
12 (ראה לעניין זה ע"א 915/91 מדינת ישראל נ' יצחק לוי פ"ד מח(3) 45).

13
14 ז. האם פעלה נגד האב בזדון, ולכל הפחות ברשלנות. היא הגישה את התלונה כנקמה בעקבות
15 מעבר האב ליבשת אחרת, כשהיא חווה נטישה, בעוד שלטענתה הוא יצא "לחפש את עצמו" וזנה
16 את משפחתו לאנחות.

17
18 ח. האדם הסביר לא היה פותח בתלונת שווא שקרית, לא היה מוסר עדות כוזבת ולא היה יוזם
19 הזמנת מכתב שיגולל סיפור מעוות, פרי דמיונו, על פגיעה מינית
20 בקטינה ע"י אביה.

21 בנסיבות העניין היה האדם הסביר, כל שכן ההורה הסביר, נוקט
22 זהירות בטרם פניה לגורם טיפולי בקשר לקטינים ללא הסכמת
23 ההורה האחר על מנת לשתף אותם במידע מטריד ביחס לקטינים

24 כאשר הוא יודע כי מדובר במידע שקרי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

ט. הורה הפועל במכוון כדי לפגוע בזכויותיו ההוריות של ההורה האחר, לרבות ובעיקר בזכות לקשר תקין עם ילדיו, תוך שימוש בתלונה שקרית שהוא עצמו אינו מאמין בה, אינו יכול להיחשב כהורה שנקט באמצעי זהירות סבירים.

י. השאלה האם במקרה דנן חלה על האם חובת זהירות קונקרטית מצריכה עירוב של שיקולי מדיניות שיפוטית.

לשאלה זו התייחס חברי סגן הנשיא כב' השופט אסף זגורי בתמ"ש (נצ') 21852-03-10 :

" השאלה לעניין הטלת חובת זהירות קונקרטית מצריכה עירוב של שיקולי מדיניות שיפוטית. שיקולים אלה יכולים להכריע הכף ביחס לשאלה אם יש להטיל על המתלונן חובת זהירות קונקרטית בגין אותו סיכון (של תלונה שלא תימצא אמת). הדין מכיר באחריות לסיכונים סבירים, עמם כל אחד ואחד אמור לחיות בחיי היום-יום ובגין לא קמה חובת זהירות קונקרטית. הדין מבחין בין סיכון סביר לבין סיכון בלתי סביר. רק בגין סיכון בלתי סביר מוטלת חובת זהירות קונקרטית. ומהו סיכון בלתי סביר? הסיכון הבלתי סביר, שבגינו מוטלת חובת זהירות קונקרטית, הוא אותו סיכון, אשר החברה רואה אותו במידת חומרה יתירה, באופן שהיא דורשת כי ינקטו אמצעי זהירות סבירים כדי למנועו". (פרשת ועקנין, בעמ' 125-127).

סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנהוג, כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת הזהירות הראויה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית. השאלה אינה, מהו האמצעי שמבחינה פיסית מונע נזק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרס של הפרט הניזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרס של המזיק לחופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 להתחשב בסכנה ובגודלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעולה. עליו
2 לשקול את האמצעים הדרושים למניעתה" (פרשת ועקנין, בעמ' 131). בנסיבות
3 שלפניי, שיקולי מדיניות שיפוטית מצריכים קביעה לפיה לא תוטל חובת זהירות
4 קונקרטית על הורה המגיש תלונה במשטרה בגין פגיעה מינית בבתו, מקום שהוא
5 האמין באמיתות התלונה. רק מקום שהוא לא האמין באמיתות התלונה, תקום גם
6 חובת הזהירות הקונקרטית. "

7
8 במקרה שלפני שוכנעתי כי האם לא האמינה באמיתות התלונה וסבורני כי דווקא משיקולי
9 מדיניות משפטית יש להוקיע שיתופי פעולה בין בני משפחה הפועלים מתוך נקמה על מנת לפגוע
10 בבן משפחה אחר.

11 לאור האמור אני מוצאת כי חלה על האם חובת זהירות קונקרטית.

12
13 יא. הפסיקה הכירה בהגשת תביעה מכוח עוולת הרשלנות גם כאשר
14 עילת התביעה נופלת לגדרי העוולה הפרטיקולרית של עוולת חוק
15 איסור לשון הרע (ראה: ע"א 243/83 עירית ירושלים נ' גורדון, פ"ד
16 לט(1) 113,124). עם זאת, נקבע בפסיקה כי איזון הערכים
17 והאינטרסים העומדים בבסיס חוק איסור לשון הרע, הם
18 השיקולים המנחים עת נבחנת עוולת הרשלנות (ע"א 558/84
19 כרמלי נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (3) 757).

20 הטעם לכך הוא, שאם ראה המחוקק לקבוע הגנה בחוק ספציפי,
21 לא ניתן לעקוף את ההגנה באמצעות שימוש בעוולת סל, דבר
22 שיאיין את ההגנה שהמחוקק קבע כי היא מוצדקת ויהפוך אותה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 לאות מתה (ר' גמ: ע"א 3370/12 כהן נ' גדעון [פורסם בנבו] (26.1.14);
2 ע"א מדינת ישראל נ' חזן [פורסם בנבו] (24.11.14). ולכן, ניתן להקיש
3 מההגנה המצויה בסעיף 15(8) חוקל איסור לשון הרע לבחינת
4 סבירות התנהלות המפרסם בעוולת הרשלנות (תמ"ש (י-ם)
5 17506/99 א' א' נ' ח' א' (29.06.14) תאו"מ (פ"ת) 8376-05-17 לוי נ' מדר
6 ((20.09.18)).

7
8 יב. משקבעתי בכל הקשור להגשת התלונה ע"י האם כי הדבר לא נעשה בתום לב, אני מוצאת כי
9 האם התרשלה בהתנהגותה.
10
11 יג. אין ספק כי נגרמו לאב נזקים ממשניים בעקבות הגשת התלונה. האב נאזק בשדה התעופה, נעצר
12 למשך 5 ימים, נחקר ועוכב בישראל למשך שלושה חודשים.

13
14 האב העיד בעמ' 39 לתמלול דיון 10.10.2019 שורות 1-10:

15 " אני כתבתי את זה באחת מהתביעות, אז אם אני רוצה להזכיר לך מה
קורה בתחילת שנת 16 שאני חזרתי לארץ ונעצרתי בשדה תעופה וסגר
לי את היציאה ב 90 יום ועברתי מה שעברתי, אני עד עכשיו לא יכול
להתאושש, עד היום שאני מגיע לנתב"ג אני מחזיק ביד את התדפיס של
כל הקונטקטים שלי מהטלפון, את יודעת למה? כי דבר ראשון שעושים
שם אם עוצרים, לוקחים את הטלפון, אז אין דרך להתקשר לאף אחד,
כי לא יודעים את הטלפון עד היום אני עושה כזה דבר.
שאני מגיע למשטרה כמה פעמים הייתי במשטרה כל פעם אני בא עם
שקית שיש שם תחתונים וגרביים, הייתי שם 5 ימים עם תחתון אחד
וגרביים.

16

17 "

18 52. האחריות הנזיקית של הסבתא

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- א. עניינה של הסבתא מובחן מעניינה של האם, שכן הסבתא לא
הגישה תלונה במשטרה, אך שיתפה עצמה במעשה וסייעה
לבתה באמצעות מסירת עדות כוזבת במשטרה.
- ב. אני מוצאת כי מעשיה של הסבתא מצויים בתחום סעיף 12
פקודת הנזיקין [נוסח חדש], הקובע, כי "לענין פקודה זו, המשתף
עצמו, מסייע, מייעץ או מפתה למעשה או למחדל, שנעשו או
שעומדים להיעשות על-ידי זולתו...יהא חב עליהם".
- ג. בנוגע להוראת סעיף 12 לפקודת הנזיקין ציינה כבוד השופטת א'
חיות בע"א 3024/10
- ג' ק ויינר נ' גבריאלי מויאל (2013) כדלקמן:
- " הוראה זו משקפת עקרון כללי שאומץ בדין הנזיקין
הישראלי ולפיו מי ששיתף עצמו במעשה או מחדל
עוולתיים שנעשו או עומדים להיעשות על-ידי זולתו, באחת
הדרכים המפורטות בסעיף, יישא אף הוא באחריות נזיקית
לאותם מעשים (ראו אהרן ברק, אחריות שילוחית בדיני
נזיקין 115 (1964) (להלן: ברק, אחריות שילוחית) וכן ראו
אהרן ברק "אחריות למעשי הזולת" בתוך תורת הנזיקין
הכללית, 436 (להלן: ברק, אחריות למעשי הזולת)). עוד נפסק

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 כי אין מניעה ליישם את הוראת סעיף 12 לפקודה גם על
2 הסדרים משפטיים, נזיקיים באופיים, הקבועים מחוץ
3 לפקודה כגון איסור לשון הרע או הפרת זכויות יוצרים (ראו:
4 ע"א 6871/99 רינת נ' רום, פ"ד נו(4) 72 (2002) (להלן: עניין
5 רינת); ע"א 5977/07 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' בית
6 שוקן להוצאת ספרים בע"מ [פורסם בנבו] (20.6.2011) (להלן:
7 עניין בית שוקן)). בהינתן תחום התפרשותה האפשרי של
8 הוראת סעיף 12, יפה לכאן ואולי ביתר שאת "הערת
9 האזהרה" אותה הזכרנו בקשר עם היקף תחולתה של
10 עוולת הרשלנות כעוולת מסגרת (גלעד, דיני נזיקין כרך א'
11 662-663). ואכן, לאורך השנים, לא נעשה שימוש תכוף מדי
12 בהוראה זו להטלת אחריות בנזיקין ובאותם המקרים
13 שבהם נדרש בית המשפט לפרשה ניתן לה בדרך כלל
14 פירוש מצמצם ואף הודגש כי הטלת אחריות בנזיקין מכוח
15 הוראת סעיף 12 צריך שתעשה באופן זהיר ומבוקר (עניין
16 בית שוקן, פסקה 21), על מנת שלא נמצא עוקפים או
17 משבשים הסדרים אחרים של המשפט הפרטי בדרך של
18 התערבות בלתי ראויה בהם (ראו ע"א 313/08 נשא שיבי נ'
19 רינראוי, פסקאות 7 ו-8 לפסק דינו של המשנה לנשיאה א'
20 ריבלין ופסקה 3 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 [פורסם בנבו] (1.8.2010) (להלן: עניין נשא שיבי)). כמו כן יש

2 לזכור כי הטלת אחריות בנזיקין מכוח הוראת סעיף 12

3 לפקודה מותנית בכך שתרומתו או השתתפותו של

4 הנתבע במעשים הייתה לביצוע עוולה, ואין די בביצוע

5 בלתי נאות של מעשה מותר (ראו: ברק, אחריות שילוחית,

6 115; עניין רינת, 84).

7
8 ד. לסבתא היה חלק משמעותי בשרשרת האירועים שהוביל לביצוע עוולת הרשלנות ע"י

9 האם ודי בכך על מנת שניתן יהיה לראות בה מי ששיתפה עצמו במעשה העוולה לעניין סעיף 12

10 לפקודת הנזיקין. ודוק, הסבתא הייתה היחידה שטענה במועד מסירת

11 העדות במשטרה כי ראתה במו עיניה את האב מכניס ידו

12 לתחתוניה של נכדתה, עדות שהופרכה כאמור בחקירתה הנגדית

13 ולא בלתי סביר כי אלמלא עדות כוזבת זו, התיק הפלילי כנגד האב

14 היה נסגר בעילה של "חוסר אשמה".

15
16 ה. לא ניתן לקבל את גרסת הסבתא כי לא פעלה מתוך נקמה או לא

17 התכוונה לפגוע באב והדברים נעשו בתום לב, כאשר התברר

18 שעדותה במשטרה הייתה עדות כוזבת ביחס לדברים שלכאורה

19 התרחשו לנגד עיניה ובדיעבד נמצאו נטולי בסיס. שוכנעתי כי

20 הדברים לא נעשו בתום לב וכפי שהסבתא מציינת בעצמה בכתבי

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 הטענות כי האב נטש את משפחתו ונסע "לחפש עצמו" ביבשת
2 אחרת ובכך התגלה "פרצופו האמיתי", כך היא גם מעידה בפני
3 בית המשפט בעמ' 43 לתמליל שורות 7-8:
4 "ילדים זה לא רכוש פרטי שלי, הם ראו הכול, וראו באיזה מצב הוא
5 עזב את אימם,
6 כלזה לא נשכח" (הדגשה שלי- ר.ק.ע).
7
8 ו. בעניין הסבתא מתקיימים שני היסודות הנדרשים לצורך הטלת
9 אחריות מכוח סעיף 12 לפקודת הנזיקין.
10 מתקיים יסוד נפשי מסוג מודעות (לכל הפחות), שכן הסבתא ידעה
11 גם ידעה לאן תוביל עדותה הכוזבת במשטרה ולכן עליה לשאת
12 בתוצאות העוולה ובלשון בית המשפט העליון עב"א 6871/99 משה
13 רינת ומוטי ששון נ' משה רום ואח' נ"ו (4), 72 (להלן: "פרשת רינת"):
14 "אדם המשתף עצמו בהרפתקה, אשר הביאה בסופו של דבר
15 לנזק, יחוב כשותף למעשה הנזיקין, אם בהצטרפו למבצע
16 המעשה ידע לקראת מה הוא הולך".
17

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 בנוסף, מתקיים רכיב הקשר הסיבתי, דהיינו הוכח הקשר בין
2 הפעולה שביצעה הסבתא לבין העוולה שבוצעה לבסוף ע"י האם,
3 היא המבצעת הראשית.
4 באשר לרכיב זה נקבע בפסיקה כי אין הכרח שיתקיים קשר סיבתי
5 במקרה שבו אדם שיתף עצמו במעשה או במחדל העוולתי,
6 להבדיל מאדם שנתן הוראה לביצוע העוולה (ראה פרשת רינת
7 לעיל עו"א 5977/07 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' בית שוקן
8 להוצאת ספרים בע"מ [פורסם בנבו]).
9
10 ז. דווקא משיקולי מדיניות משפטית סבורתני כי יש להוקיע שיתופי פעולה בין בני משפחה
11 הפועלים מתוך נקמה על מנת לפגוע בבן משפחה אחר.
12
13 ח. הן לאם והן לסבתא אחריות נזיקית, הגם שאפשר לומר שלא
14 במידה שווה בינהן נוכח חובתה של הנתבעת מס' 1, אם הקטינים,
15 כהורה להבטיח אי פגיעה הן בילדיה והן באבי ילדיה.
16
17 ט. בהמשך לאמור אני מוצאת לקבל העתירה לחיוב הנתבעות "ביחד
18 ולחוד" מכוח הוראות סעיף 11 לפקודת הנזיקין. אני מעריכה חלוקת
19 האחריות בין האם לסבתא בשיעור של 70% אחריות האם ו- 30%
20 אחריות הסבתא.
21

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

53. בנוגע לשיקול דעת שעל בית המשפט להפעיל בבואו לפסוק את שיעור הפיצוי לנפגע בגין עוולת הרשלנות כתוצאה מתלונת סרק, מצאתי להפנות לדברי חברי סגן הנשיא (כתוארו אז) כבוד השופט זגורי בה"ט (נצ') 47671-11-19 פלוני נ' אלמונית (פורסם בנבו).

"... יש הטוענים כי הפיצויים הנפסקים בבתי המשפט לענייני משפחה נמוכים מדי ואינם מרתיעים מי שמעליל עלילות שווא מלהגיש בקשתם. יש הקוראים לפרסם ברבים פרטיהם של בעלי דין שמגישים תלונות שווא למען יוקעו בציבור. בנוסף נטען, כי משום מה אין המשטרה והפרקליטות ממציאות את הדין עם מוסרי עדויות שקר באמצעות הגשת כתבי אישום כנגדם (ראו למשל: ד"ר יואב מאז"ה, תלונות שווא בגין עבירות מין ותלונות במשפחה, פורום קהלת 2016). אין ספק שיש מקום לשקול העלאת סכומי הפיצוי כלפי מתלונני שווא ומבקשי בקשות סרק בייחוד בנסיבות של טענות לפגיעה מינית בילדים קטינים מקום שהדבר לא היה ולא נברא. באשר לפרסום שמות מתלונני תלונות שווא, איני סבור שהדבר נכון כי יש בכך משום פגיעה נוספת במי שחוהה את הפרסום ולא כל שכן בילדים שבעקבות הפרסום עלולים הדברים הנוגעים להם להתפרסם ברבים. כך גם אני סבור, כי כאשר בית משפט קובע באופן מפורש שבקשת צו ההגנה ותלונות במשטרה שהוגשו הן תלונות סרק המבוססות על עדות שקר יש לפתוח בחקירה פלילית בגין מסירת עדות שקר (סעיפים 237, 239 ו-243 חוקל העונשין, התשל"ז – 1977).

כאמור מהעבר השני קיימת קריאה לשמור על עידוד הציבור להגיש תלונות ובקשות המגנות על שלום בני המשפחה וילדים קטינים בפרט ולהיזהר מחיובים קשים שיגרמו לתלונות אמת שלא להגיע לפתחן של

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

רשויות אכיפת החוק. סבורני כי יש להסתייע בנוסחת האיזון שנקבעה על ידי כב' השופט עמית בפסק הדין בעניין דניאל (סעיפים 80-81) ולשקול פיצוי בהליך שלפניי בגין המקרים הבלתי ממוניים שנגרמו למשיבה ולאב על הרף הגבוה ביותר.

54. שיעור הפיצוי בגין עוולת הרשלנות

משהוכח שהתלונה שהגישה הנתבעת למשטרה, הינה תלונת שווא שנמסרה בזדון וכי בעקבות תלונה זו האב נאזק, נעצר ויציאתו מהארץ עוכבה וכתוצאה מכך שלוות חייו וחירותו נשללו למשך כל מהלך האירוע, די בכך כדי להקים לתובע עילת פיצוי. מזיקי

האב מתאר בתצהיר עדותו הראשית וגם בעדותו כי עבר סיוט מסויט בעקבות המעצר ושום סכום כספי לא יכול לפצות אותו על מה שעבר שם. האב מפרט בנוסף נזקים ממוניים שנגרמו לו בעקבות עיכוב יציאתו מהארץ, בין היתר, בגין שכר דירה, תשלום חניה, הפסד עלות כרטיסה טיסה אותם אני מעריכה בסכום כולל של 15,000 ₪. בנוגע לאחת מטענות האב בעניין העברתו לתפקיד אחר אבהיר כי לא מצאתי שהוכח כי הסיבה להעברת האב לתפקיד אחר נעשתה דווקא בעקבות תלונת האם וממילא לא הוכח כי גובה שכרו של האב פחת.

בשים לב לגובה הפיצוי שנפסק בגין עוולת לשון הרע ("כפל פיצוי") וממילא מגלם פיצוי עבור הפגיעה בשמו הטוב של האב, העלבון והבושה וכיוצ"ב, מצאתי להעמיד הפיצוי בגין נזקים לא ממוניים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

בעקבות המעצר (עוגמת נפש, פחד, טראומה, קלון ובושה) בגובה

50,000 ₪ נוספים.

סך כל הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו לאב בעקבות תלונת השווא, המעצר ועיכוב

יציאתו מן הארץ בגובה 65,000 ₪.

הטענה בדבר ניתוק האב מהקטינים

55. ביחס לראש נזק זה האב מפנה להליך שהתנהל בתמ"ש 46300-06-16 וטוען כי האם מעולם לא התכוונה לתת יד לחידוש הקשר אלא מוכיחה כי תמשיך לעשות הכל על מנת להנציח את הנתק בינו לבין ילדיו.

56. התביעה הנזיקית הוגשה ע"י האב בחודש מאי 2017, מספר חודשים לאחר שארע האירוע החריג במכון שלם, אז כבר הנתק בינו לבין ילדיו נמשך כשנתיים.

57. כפי שצוין בתחילת פסק דין זה מונתה מומחית מטעם בית המשפט לבחינת השאלה מהו הגורם לנתק בין האב לילדיו וביום 17.1.2019 הוגשה חוות דעת המומחית, במסגרתה היא השיבה לשאלות ביהמ"ש כדלקמן:

א. יש להניח כי האם נושאת בחלק הארי של האחריות לנתק שבין האב לקטינים, אם באמצעות העברת מסרים שליליים ואם בהימנעותה מלדאוג לחידוש הקשר, כאשר השפעתה החזקה על הילדים ברורה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ב. למרבה הצער, בשלב זה, לאחר שיחה עם שני הילדים כל אחד בנפרד, המומחית לא מצאה
2 אפשרות כלשהי לחידוש הקשר. ההתנגדות של הילדים כה עזה, לא ניתן היה לסדוק אותה.
3 ויותר מזה, בחווייתם הפנימית האב הושחר כליל, וכל קרבה אליו גם תיתפס כבגידה באם.
4
5 ג. ייתכן שבטווח הארוך, אם תשכיל האם לשנות את עמדתה העוינת כלפי האב ולשחרר
6 בכנות את הילדים להיות בקשר, יהיה סיכוי לחידוש כלשהו של הקשר. הדבר דורש נכונות
7 אמיתית מצד האם, שלא נראה כי קיימת כיום.
8
9 תוצאות ההליך בתביעת האב לחידוש הקשר 58.
10 מאחר ותוצאות ההליך בתביעת האב לחידוש הקשר רלוונטיות לצורך ההכרעה בתיק שבכותרת,
11 מובהר כי פסק הדין בתמ"ש 46300-06-16 נכתב ונחתם מבחינה כרונולוגית בטרם כתיבת וחתימת
12 פסק דין זה.
13
14 אביא להלן את תמצית מסקנות פסק הדין שניתן בתמ"ש 46300-06-16:
15
16 א. גרסת האם כי הילדים מסרבים לחדש את הקשר עם אביהם על
17 רקע טענות אלימות ופגיעה מינית, למעשה נשללה, נמצאה
18 כנעדרת בסיס עובדתי מציאותי ונדחתה.
19
20 ב. המומחית מטעם בית המשפט שוללת מסוכנות של האב
21 ומסקנתה מתיישבת גם עם מסקנות צוות המומחים של מכון
22 שלם כי "לא נמצאו אינדיקציות במבחנים שהועברו המצביעות על

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 נטייה לאלימות או לדפוס המתקשר עם מסוכנות מינית" (עמ' 7 ו-
2 37 לחוות דעת מכון שלם).
- 3
- 4 ג. המומחית מטעם בית המשפט מגיעה למסקנה כי בשלב זה אין
5 כל אפשרות לחדוש הקשר וייתכן כי בטווח הארוך, אם תשכיל
6 האם לשנות עמדתה העויינת כלפי האב ולשחרר בכנות את
7 הילדים להיות איתו בקשר, יהיה סיכוי לחידוש כלשהו של הקשר.
8 ד. בעדותה המומחית חזרה והדגישה כי המפתח לחידוש הקשר מצוי
9 בידי האם: ברצותה יהיה קשר ולא ברצותה לא יהיה קשר, אך
10 הבהירה כי ככל שהזמן חולף הסיכוי לחידוש הקשר קלוש עד
11 בלתי אפשרי.
- 12
- 13 ה. בפסק הדין בתמ"ש 46300-06-16 הגעתי למסקנה כי במקרה דנן האם נקטה
14 בפעילות מכוונת על מנת להגביל ואף לשלול את אפטרופסותו
15 הטבעית של האב על ילדיו וכי תופעת הניכור ההורי מתקיימת במלוא עוצמתה
16 באחריות האם אשר פועלת מתוך תחושת חרדה ונקם שלה בעקבות הליך הפרידה. אימצתי את
17 מסקנות המומחית בחוות דעתה וקבעתי כי הפסקת הקשר ובהמשך ניתוק הקשר והתנגדות
18 הקטינים לחידוש הקשר עם האב נעוצים בהתנהלות האם והמפתח לחידוש הקשר בידיה.
- 19
- 20 ו. בסיום פסק הדין קבעתי כי דין תביעת האב להתקבל, עם זאת, קביעת מפגשים
21 כיום, על רקע תסמונת ניכור הורי בדרגה גבוהה הדורש תהליך טיפולי עמוק, תוסיף על

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

הנזק שהאם גרמה לקטינים וכל הוראה אופרטיבית תאיין את האפשרות לתוצאה של חידוש
הקשר, הכול בגין התנהלות האם.

59. הפסיקה הכירה בתופעת ההסתה יאההמב לניכור הורי כמקימה
עילת תביעה נזיקית, הבאה תחת עוולת הפרת חובה חקוקה (הפרת
חובה חקוקה כאמור בסעיף 287 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977), במקרים
בהם הופרו החלטות שיפוטיות להסדרי ראייה או לנקיטת אמצעים
טיפוליים לצורך קיום הקשר עם ההורה המנוכר. גם בהעדר הפרת
החלטות כאמור, אפשר שההסתה תבוא בגדר עוולת הרשלנות
המעוגנת בסעיף 35 לפקודת הנזיקין.

(ראו למשל: תמ"ש (י-ם) 48750-07-12 ש' נ' כ' [פורסם בנבו] (19.2.14); תמ"ש
(י-ם) א.ל. נ' ש.ה. [פורסם בנבו] (20.11.11); תמ"ש (ת"א) 39866/06 י' נ' י'
[פורסם בנבו] (20.3.12); תמ"ש (כ"ס) 658-02-10 ש. נ' י. ק. [פורסם בנבו]
(15.12.11); תמ"ש (י-ם) 13993/02 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (15.2.07)).

60. מקום בו המפתח לחידוש הקשר נמצא אצל האם, אך היא לא פועלת באופן אקטיבי לשינוי המצב
העגום, הרי שהאם אינה ממלאת את חובתה כהורה ובפרט כהורה משמורן ופוגעת בזכויותיו ההוריות
של האב ואין מדובר במעשה עוולתי אחד כי אם בעוולה מתמשכת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

61. בבואי לשקול סכום הפיצוי שיש לפסוק לטובת האב אני מביאה בחשבון כי בפסק דין בתמ"ש 40374-10-17 כבר הוריתי על ביטול חיוב האב במזונות הקטינים וקבעתי כי הורה המנכס לעצמו באופן בלעדי את כלל הזכויות ההוריות, צריך באותה מידה לשאת לבדו בחובות ההוריות. מעבר לחיוב הכספי המשתמע בפסה"ד שם, מצאתי להוסיף כאן ולחייב את האם לפצות את האב בגין צער ועוגמת נפש עקב הניתוק מילדיו בסכום של 50,000 ₪.

6

7

הטענה בדבר הכשלת קבלת אזהרות XXX

62. לא בלתי סביר כי תכניות האב השתנו בעקבות הפסקת הליך קבלת האזהרות. עם זאת, בשונה מכוונת האם לפגוע בזכויותיו ההוריות של האב לקשר תקין עם ילדיו, לא מצאתי בחומר הראיתי שהונח בפני כי תלונת האם הוגשה בכוונה, כל שכן במזיד, להכשיל את הליך קבלת האזהרות ה-XXX של האב. אני סבורה כי זו הייתה כוונתה של האם. היא אמנם כעסה על האב על כוונתו להשתקע ביבשת אחרת אך כוונתה הייתה לגרום לאב לשלם מחיר באמצעות נתק מהילדים ולא באמצעות הכשלת ההליך ביבשת אחרת.

14

63. יתר על כן האב בעצמו טוען כי אין מדובר במצב בלתי הפיך וניתן לחזור ולחדש את הבקשה לקבלת אזהרות XXX.

17

64. האסמכתאות שצורפו לתביעת האב הן כלליות ולא צורפה שום ראיה המלמדת כי עמדה על הפרק הצעת עבודה קונקרטית אשר נדחתה בהעדר אזהרות XXX לאב.

20

65. פגיעה בשמו הטוב של האב ממילא נלקחה בחשבון בקביעת שיעור הפיצוי בגין עוולת לשון הרע וכך נפסק פיצוי על עגמת נפש בגין מעצרו של האב ועיכוב יציאתו מן הארץ.

23

66. לאור האמור איני נעתרת לפסיקת פיצוי בגין ראש נזק זה.

25

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

הטענה בדבר התנהלות קלוקלת של האם בהליכים משפטיים

67. בקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ מיום 16.12.2014.

א. הבקשה הוגשה במסגרת תביעת האם למזונות הקטינים וצורף לה תצהיר האם, כתב התחייבות מטעם האם וכתב ערבות צד ג' עליו חתומה הסבתא כערבה.

ב. באשר לעצם הגשת הבקשה ושעה שהוגשה בתחילת ההליכים המשפטיים בין הצדדים (הסבב הראשון) אני מקבלת את עמדת האם כי הבקשה הוגשה לצורך הבטחת ביצוע פס"ד למזונות הקטינים ולא הייתה בלתי סבירה במועד הגשתה, כאשר האב העתיק מגוריו ליבשת אחרת. ג. במועד הגשת הבקשה טרם נתנה החלטה למזונות זמניים ולא ניתן היה לדעת בשלב מקדמי זה כי האב משלם דמי מזונות הקטינים כסדרם.

ד. זאת ועוד, בדיון שהתקיים ביום 1.1.2015 במעמד שני הצדדים הושגה הסכמה לביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ, בכפוף לרישום עיקול על זכויות האב בדירת המגורים המשותפת וכן הפקדת סכום של 40,000 ₪ ע"י האב. הסכמת הצדדים קיבלה תוקף של החלטה. ה. האב אינו יכול לטעון כי נאלץ לגייס ערובה כספית, לרבות ליטול הלוואות מצד ג', שעה שהוא עצמו הסכים להפקת הסכום הכספי כתנאי לביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ו. לאור האמור הבקשה לפסוק פיצוי בגין הגשת הבקשה הראשונה לצו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד האב, נדחית.

68. נקיטת הליכים מבצעיים בהוצל"פ

א. על פניו נראה כי לא הייתה שום הצדקה לנקוט בהליכים מבצעיים, בהעדר חוב מזונות בתיק ההוצל"פ (שהיה ביתרת זכות בגובה של 3 ₪ או לכל היותר באחת מנקודות הזמן בחוב זניה של 480 ₪!!).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

- 1 ב. האב מאשר בעדותו כי הכספים שהופקדו כערובה לביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ (40,000
2 ש"ח) ועוקלו ע"י האם, הוחזרו לו לאחר הגשת התביעה הנזיקית וממילא הוא אינו עותר להשבת
3 הכספים (עמ' 52 לתמלול מיום 10.10.19 שורות 19-21).
4 ג. כך או אחרת, האב לא מפרט נזקים ממשיים שנגרמו כתוצאה מההליכים המבצעיים בהם נקטה
5 האם.
6 ד. לאור האמור העתירה לפסיקת פיצוי בגין נקיטת הליכים מבצעיים בהוצל"פ, נדחית.
7

הכרעה בתביעה שכנגד

- 8
9 69. הראיות שהובאו בפני לרבות עדויות ההורים והעדים מטעמם מלמדות כי דין התביעה שכנגד
10 להידחות.
11
12 70. האם מבססת התביעה שכנגד על הטענה כי נגרמו לקטינים נזקים כתוצאה "מהתעללות האב", אלא
13 שגרסתה כי מדובר באב "תוקפני" ו"פדופיל" שנקט באלימות כלפי ילדיו ופגע מינית בבתו הקטינה,
14 התבררה כגרסה שקרית.
15
16 71. משהופרכה גרסת האם נשמט הבסיס לתביעה שכנגד.
17
18 72. למעלה מכך, לא הוכח כי האב הפעיל לחץ כלכלי על האם ו/או הקטינים אלא הפוך. האם היא
19 זו שמיהרה לנקוט בהליכים מבצעיים כנגד האב במסגרת תיק ההוצל"פ, גם כאשר חוב המזונות
20 היה מאופס ואף עמד על יתרה שלילית.
21
22 האב נשא בתשלומי מזונות הקטינים באופן שוטף וסדור, על אף שהקטינים התנגדו לקשר עמו והבהיר
23 כי התביעה לביטול מזונות הוגשה רק לאחר כישלון הניסיון לחדש את הקשר בליווי ההליך הטיפולי
24 במכון שלם ומבחינה הייתה בבחינת המפלט האחרון, כך שהדברים רחוקים מלהתפרש כאילו מדובר
25 בתביעה שהוגשה בניסיון להפעיל לחץ כלכלי על האם.
26

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

73. **האם גם לא הוכיחה** קיומו של קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים ביחס לקטינים בכלל לרבות טיפולים שהילדים קיבלו או "יצטרכו לקבל בעתיד" ותופעת הטיקים ממנה סובל הקטין (בעניין זה ראה עדות האב כי גם הוא סבל מאותה תופעה), לבין התנהגות האב.
- נהפוך הוא, אף המומחית מטעם בית המשפט סבורה כי האם גורמת לקטינים נזק בל יתואר ומגדלת ילדים חולים על לא עוול בכפם: **"היא מגדלת ילד שמאמין שאבא שלו לא אוהב אותו וילדה שמאמינה כי נפגעה מינית"** (עמ' 36 שורות 20-26).
74. אין כל הסבר הגיוני כיצד נזקים שנגרמו לאם בעקבות תאונת דרכים (ברי כי האם כבר קיבלה פיצויים) מתקשרים להתנהגות האב.
75. **האם לא יכולה לטעון כי היא מתמודדת עם פרנסת הקטינים לבדה, כאשר היא עצמה מאיינת את זכויותיו ההוריות של האב** ועל כך כבר כתבתי כי מי שמנסה לעצמו את כלל הזכויות ההוריות צריך להתכבד ולשאת גם בחובות ההוריים.
76. האם מתייחסת לתביעות שהוגשו ע"י האב (תביעה לחידוש הקשר, תביעה נזיקית ותביעה לביטול מזונות) כאל "תביעות סרק", על אף שבמועד הגשת התביעה שכנגד טרם הסתיים בירור אותן תביעות. כך או אחרת, במועד כתיבת שורות אלה כבר הסתיים בירור תביעות האב, כאשר בית המשפט קיבל את גרסתו ותוצאות הבירור מלמדות בהחלט כי **אין מדובר בתביעות סרק בדויות או משוללות יסוד**.
77. האם טוענת כי האב הפר הסכם סודיות בדבר *****, אלא שהוכח כי האם פנתה בעצמה לגורם טיפולי (גב' ת') לצורך כתיבת מכתב **המופנה "לכל מאן דבעי"** ומתאר, בין היתר, כי *****.
78. לא מצאתי להיעתר לבקשת האם לחייב את האב בתשלום כלשהו בגין טיפולים ו/או אבחונים שנערכו לקטינים במכון P, שעה שאין מחלוקת כי האם פנתה לקבלת טיפול / אבחון ללא הסכמת האב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1 79. לאור האמור התביעה שכנגד נדחת על כל רכיביה.

2

3

סוף דבר

4

5 80. התביעה העיקרית (תביעת האב) מתקבלת ברכיביה העיקריים

6 (תלונת שווא, פרסום לשון הרע והעדר קשר עם הקטינים).

7

8 א. אני מחייבת את האם לפצות את האב בסכום כולל של ₪ 150,000

9 (ר' סעיף 49 לפסק הדין בענין שיעור הפיצויים לפי חוק איסור לשון

10 הרע וסעיף 61 בענין שיעור הפיצוי בגין אחריות האם לניתוק האב

11 מהקטינים).

12 ב. כמו"כ אני מחייבת את האם והסבתא ביחד ולחוד לפצות את האב

13 בסך ₪ 65,000 (ראה סעיף 54 לפסק הדין בענין שיעור הפיצויים בגין

14 עוולת הרשלנות).

15 ג. כמו"כ כוננכ תוצאות ההליך אני מחייבת את הנתבעת מס' 1, לשלם

16 הוצאות ההליך לתובע בגין התביעה העיקרית בסך ₪ 20,000.

17 ד. כמו"כ כוננכ תוצאות ההליך אני מחייבת את הנתבעת מס' 2 לשלם

18 הוצאות ההליך לתובע בגין התביעה העיקרית, בסך ₪ 20,000.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 6645-05-17 פלונית נ' פלונית ואח'

תמ"ש 22156-10-17 פלונית נ' פלוני

1

2 81. התביעה שכנגד (תביעת האם), נדחית על כל רכיביה. נוכח תוצאת

3 ההליך מחד, והחיובים השונים בפסה"ד בתביעה העיקרית מאידך,

4 מצאתי לחייב את התובעת בתביעה שכנגד לשלם לנתבע בתביעה

5 שכנגד, הוצאות ההליך בסך 10,000 ₪ בלבד.

6

7 82. כלל הסכומים שנפסק שיש לשלם כפיצוי או כהוצאות ההליך על פי

8 פסק דין זה, ישולמו בתוך 30 ימים כשהסכום נושא הפרשי הצמדה

9 וריבית כחוק עד מועד התשלום בפועל.

10

11 83. בכך מסתיים בירור שתי התובעות שבכותרת. המזכירות תמסור פסק

12 הדין לצדדים ותסגור את שני התיקים שבכותרת.

13

14 ניתן ביום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

רותם קודלר נציאש, שופטת, סגנית הנשיא

15

16

17

18